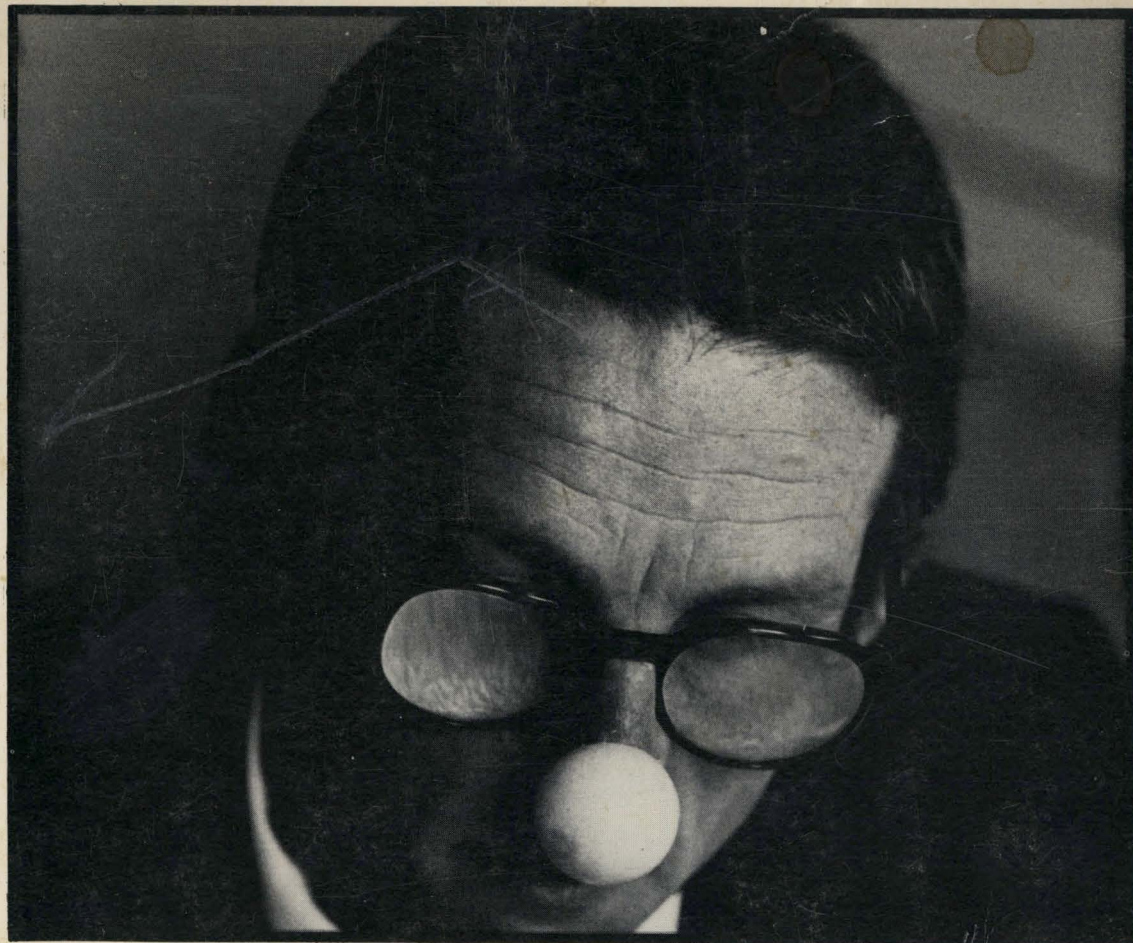

DE KOMIEK FREEK DE JONGE

DE TEKST

De Komiek

En ik zei de gek, ben de komiek

FREEK DE JONGE

De Komiek

spel in vier bedrijven

Uitgeverij De Harmonie
Singel 390
Amsterdam

Copyright 1980 by De Roje Hel BV
Alle rechten voorbehouden.
Inlichtingen: Big Boy Productions,
Keizersgracht 637,1017 DS Amsterdam.

Voor Hella

EERSTE BEDRIJF

Theater Carré, te Amsterdam. Het toneel is uitgebouwd over de orkestbak.

De eerste acht rijen stoelen zijn verwijderd en op die plaats is een 60 centimeter hoog podium gebouwd.

Langs de zijkant van dit podium zijn weer twee rijen stoelen toegevoegd. Vanuit de nok van het theater hangt een veertien meter lang touw naar beneden tot precies midden op het voorpodium. Links op het voorpodium staat een oude stoel. Rechts op het voorpodium een vuilnisbak, een oude grill en verder wat willekeurige troep. Het voordoek is gesloten.

Tune.

Doek open.

Op het toneel een vleugel.

De Komiek komt op in showpak met strohoed en neemt plaats achter de piano.

Hij slaat een akkoord aan. Er komt een merkwaardig bijgeluid uit de piano.

Kijkt in vleugel en pakt er een pingpongballetje uit en werp dit terzijde.

(Zingt, zichzelf begeleidend)

Als je wilt weten wie alleen is kijk naar mij
als vrijheid is alleen zijn ben ik vrij
als een ballonvaarder gooi ik mijn ballast over boord
zweef op eenzame hoogte
een man alleen alleen een woord

Ik doe niet meer dan zij van mij verwachten
ik wissel af als zon en maan een lach een traan
zelfbeklag en een vrijblijvende gedachte
wijde bogen om de plaats waar ik moet staan

Zit men verlegen om een praatje word ik genoemd
als beroemdheid is van iedereen zijn ben ik beroemd
van Goes tot Westernieland heeft men van mij gehoord
ik sta op eenzame hoogte
een man alleen alleen een woord

Als je wilt weten wie alleen is.

Mijn hoop bleek ijdel ik wou je wel bereiken
ik geloofde in de strekking van mijn lied
maar in mijn ijdelheid kon ik niet verder reiken
jij zat daar ik stond hier ik haalde het niet

Ik denk na dus wil ik verder onweerstaanbare drang
maar als bewustzijn konsekwenties vraagt dan word ik bang
als een lastig kind schreeuw ik brand en moord
kijk omhoog ik zie ze vliegen
een man alleen alleen een woord

Ik wou zo graag ik moest zo nodig
ik had zo'n last van iedereen
mensen en ding blijken overbodig
ik kan alleen.

Almaar zoeken naar de waarheid ik haat flauwekul
als moralisten lullen zijn ben ik een lul
een kosmonaut niet door de zwaartekracht gestoord
ik zwets en wandel in de ruimte
een man alleen alleen een woord.

*(Terwijl het slotakkoord wegsterft loopt de komiek naar de mikro-
foon op het toneel)*

Ik zit bij de open haard.
Er valt een traan in mijn halflege cocktail-glas.
Mijn vrouw vraagt: is er iets?
Ik zeg: niets!
De hond slaat aan,
de postbode.
Onderweg naar de buitenbus besef ik:
Dat is het 'm nu juist: Er is niets!
Het valt niet altijd mee de leukste te zijn.
Maar gelukkig ontvang ik nu en dan een brief van iemand die denkt
dat ie nog leuker is dan ik al ben.

(Haalt een brief uit z'n zak en begint voor te lezen)

Geachte heer,
Misschien is dit iets voor uw nieuwe show,
maar dat weet u waarschijnlijk beter dan ik.
U zegt, mijn buurvrouw....
en als u geen buurvrouw heeft, zegt u gewoon, mijn tante,
en als uw tante naast u woont, dan kunt u kiezen,
had haast, want ze moest met de trein,
en de postbode zou haar met zijn bromfiets afhalen.
Als er waar uw tante woont met een busje besteld wordt,
dan natuurlijk met zijn bestelbusje,
u weet tenslotte beter waar uw tante woont dan ik.
Ze moest met de trein naar een krematie,
aangenomen dat ze geen man had die haar op zijn snipperdag met de
auto kon brengen anders had die man haar natuurlijk op zijn snipper-
dag met de auto gebracht.
Dat weet u net zo goed als ik.
Laten we dus maar aannemen dat ze naar de krematie van haar man
gaat die op zijn snipperdag een ongeluk met zijn auto heeft gehad.
En de postbode is aan de late kant omdat hij met zijn bromfiets
tegen zijn bestelbusje is opgereden.
Als het allemaal te ingewikkeld wordt,
zegt u gewoon: mijn tante.
Het publiek vindt alles best zolang één en ander maar voldoet aan
het tempo van deze tijd.
Zij heeft voor de gelegenheid een bloemetjeshoed opgezet en geeft
die bij aankomst in het crematorium af aan de portier.
Ze moet nog even naar het toilet om haar uitgelopen maskara weg te
werken.
Bij terugkeer in de aula treft zij haar bloemetjeshoed aan op de
kist.
En dat u dan zegt:
Het leven is niet leuk!
Toch hebben wij allemaal wel iets frivools.
Bijvoorbeeld een bloemetjeshoed.
Maar we zijn al te vaak geneigd dat vrolijke af te staan als we met
de ernst des levens worden gekonfronteerd.
Danleveren we ons probleemloos over aan de autoriteiten,

in dit geval de portier van een crematorium.
En laten het vrolijke verbranden omdat we ons eigenlijk geen raad
weten met de ernst die inhoud geeft aan het vrolijke en omgekeerd,
vrolijke en omgekeerd,
maar dat weet u beter dan ik.
In uw eigen woorden natuurlijk
met collegiale groeten,
J.van Eik

(Vouwt brief dicht en doet hem in de hoed)

Wie ben je nu eigenlijk? vroeg het publiek.
Ik zei, de gek, ben de Komiek.

(Zet hoed op en loopt af)

Doek.

Tune

Kleedkist wordt opgereden

Tweemaal tune

Inzet tune

Mededeling met rondzingend geluid

Dames en heren, mag ik een ogenblik uw attentie alstublieft. Wegens
persoonlijke omstandigheden is de Komiek vanavond iets verlaat. We
verzoeken enige ogenblikken uw geduld en blijft u vooral rustig op
uw plaatsen. Onze excuses en bij voorbaat hartelijk dank.

Tune.

*De Komiek stormt door de zaak naar het voorpodium.
Hij heeft twee vuilniszakken en een oude fiets bij zich.
Hij gaat gekleed in een aan repen gescheurd kostuum.
Is behoorlijk verward en kijkt verwaasd rond.*

Tune

Dames en heren, wat ben ik blij, dat u er bent.
U zult wel zeggen wat zie je er uit.

Niet leuk bedoeld, maar mooi meegenomen

Dat klopt.

M'n gulp staat open!

Dat is niet leuk bedoeld, maar mooi meegenomen.

Zo blij dat u er bent.

U zult wel zeggen, wat zie je er uit.

Dat klopt.

Ik heb vanmorgen mijn cavia gewurgd. Ten minste ik ben begonnen
(*wrijft met hand langs pijnlijke nek*). God, dames en heren, wat ben
ik blij dat u er bent!

U zult wel zeggen, wat zie je er uit, dat klopt.

Vanmiddag om half vijf zit ik in de kleedkamer in Zwolle,
gaat opeens de deur open en komt de voltallige hoofdstadoperette
binnengezeild,

ik denk één van de twee is fout.

En dat bleek ik dus te zijn.

Ik naar 't station, om met de trein te gaan

maar dan was ik nooit op tijd gekomen,

dus ben ik maar met het vliegtuig gegaan.

Toen heb ik me hier met een parachute van boven naar beneden laten
vallen,

wou die parachute niet open.

Dus toen ben ik toch maar met de trein gegaan!

Mag ik nog blij zijn dat er vandaag niet gestaakt werd,
(*gaat wijdbeens lopen*) want valt niet mee zo de hele weg over die
rails te lopen.

Blij dat u er bent.

Wacht dat lied van die koe moet ik even zingen.

Wil hij me even helpen herinneren?

(*Loopt op meisje op de eerste rij links af*) Hoe heet je? (*meisje
aarzelt*) Je weet het wel. Ada,

hou dat is toch een hele makkelijke naam.

Ada,

hebben ze vast expres gedaan.

Ada, als jij even helpt herinneren van de koe hè?

Adam en van je achternaam, Gio,

of niet?

Adagio!

't Is niet leuk bedoelt, maar mooi meegenomen. (*Loopt naar vrouw op de eerste rij rechts*) Hoe heette je ook alweer?

Oh ja, Ada,

Dat onthou ik nooit. Hoe heet u?

Frieda. Frieda als jij even wilt helpen onthouden dat zij Ada heet.

(*Verwarde komiek stuit op touw*) Dat touw,

moet ik ook nog iets mee doen.

Eh, nou, daar kan ik me nog altijd aan opknopen.

Die dia's moet ik ook laten zien.

Dus toen ben ik met de trein gegaan

en hier op het station heb ik die fiets gestolen

en toen ben ik nog vreselijk met mijn fiets tussen die ketting gekomen.

En, o, dat doet mij denken aan Adèle Stuitjes.

Daar moet ik even een verhaal over vertellen. (*Loopt naar een andere vrouw rechts voor*) Hoe heet jij? Daar was je al bang voor hè, dat ik zou komen.

Ja, nou de hele rij is hier de sigaar vanavond hoor.

De hele eerste rij.

Dus ga alvast maar zitten.

Hoe heet je?

Gré, nou kijk eens aan, Gré.

Eh, Gré als je me even wilt helpen herinneren dat ik dat verhaal van Adèle.....

Ik zal me intussen even verkleden (*verdwijnt achter kleedkist, en trekt gerafeld pak uit*). Ik ben zo blij dat u er bent!

Ik sta op het station en vraag hoe kom ik in dat theater.

Toen zeggen ze, dan moet je bij die rotonde alsmaar linksom.

Heb ik ook nog 2½ uur op die rotonde rondgereden.

Er staan 2 flessen melk op de stoep

zegt die één tegen die ander;

ik zou best een kindje van je willen hebben,

zegt die andere;

dat gaat niet want ik ben gesteriliseerd.

(*Komt in gestreepte ochtendjas achter de kleedkist vandaan.*

Heeft sokken en gympjes nog aan. Hilariteit in de zaal)

Ja,
U zult wel zeggen: wat zie je eruit.
Dat klopt!

(Ziet gympjes)

Da's geen gezicht met die gym schoenen eronder.

(Trekt schoenen uit)

Wacht,
doe ik gelijk mijn sokken uit.

(Trekt ze uit en houdt ze op naar de zaal)

Zij blij!

(Haalt twee sloffes van hetzelfde dessin als de ochtendjas uit de zakken en werpt die op de grond. Trekt ze aan)

Oh wacht, verkeerd om.

(Verwisselt sloffes, gaat met benen gekruisd lopen).

Ik kan moeilijk de hele avond zo gaan lopen!

(Sleept met sloffes over het toneel)

Ik moet ze even aanlopen hoor.
Ik heb nogal last van een hoge wreef.
Ik heb niet veel tijd vanavond
want mijn vader ligt op sterven.

Ja, lacht u maar even.
Het is niet leuk bedoeld,
maar mooi meegenomen.

Het valt niet altijd mee de leukste te zijn.
Maar gelukkig ontvang ik nu en dan een brief
van iemand die denkt dat ie nòg leuker is
dan ik al ben.

(Haalt brief uit zak ochtendjas en leest die voor)

Geachte heer,
misschien is dit iets voor uw nieuwe show dat u kan gebruiken.
Dat weet u zelf beter dan ik.
Ik schrijf u, want zelf ben ik ook erg komisch
maar helaas gehandicapt.
Dat is dubbel leuk zult u zeggen.
Maar nee, ik heb namelijk een houten been.
De vraag: Wie is van hout, kan ik gedeeltelijk met ja beantwoorden.
Ik ben nog niet begonnen hoor, dit is echt zo.
Ik heb nog een tijd een nummer met een zingende zaag gehad,
maar had al snel geen poot meer om op te staan.
Ik ben nog niet begonnen hoor, dit is echt zo.
We zijn in de lente naar Lourdes geweest,
maar mijn been kreeg ik niet terug.
Wel kwamen er allemaal takjes en blaadjes uit mijn poot,
zodat ik nu noodgedwongen thuis in de pokon zit.
Ik ben nog niet begonnen hoor, dit is echt zo.
Ik heb een houten been en een open haard.
Nu ben ik begonnen.
Maar dat weet u zelf beter dan ik.
Dat laatste niet want je moet een mop niet uitleggen.
Hoewel ik heb eens een mop uitgelegd en de mensen kwamen niet meer
bij
.... *(draait brief om)* mij, bij mij.
Want soms zijn er dingen waarvan je denkt, leuk
niet leuk
en de dingen waarvan je juist denkt wel.
Dat je in de tram een boete krijgt bijvoorbeeld
omdat je probeert voor niks mee te rijden.
Je denkt, ik lul me er wel uit,

maar dan schiet je niks te binnen,
later wel,
maar dan is de tram al weer 2 haltes verder.
En ik ben nogal slecht ter been,
dus die haal ik nooit meer in.
Vooral als het glad is en ik vergeten ben mijn prikbeen in te doen.
Graag 2 vrijkaartjes voor uw show als ik kan worden afgehaald in
verband met mijn been.
Met collegiale groeten, J.van Eik.

Ja, mijn spullen liggen nog in Zwolle natuurlijk, dus heb ik maar
twee vuilniszakken bij de straat meegenomen.

(Loopt naar de twee vuilniszakken. Keert ze om)

Nu maar hopen dat er een trompet tussen zit.

(Vindt de trompet. Juichend)

~~Da's ook mooi meegenomen.~~ Is dat boffen!

Kijk, dit is het mondstuk.
Als je lang genoeg trompet speelt,
gaat vanzelf je mond stuk.
Rechterbeen beweegt,
is een imitatie van een drummer.

(Gooit zonder erop gespeeld te hebben de trompet weg)

Ik heb nogal trek.
Een paar dagen niets gegeten.
Privéomstandigheden.
Gaat u niks aan.
Leest u over vijf weken wel.
Kan iemand misschien even iets te eten halen?
Een balletje gehakt, of zo.
Of een haring?

(Iemand op de tweede rij maakt een foto met flits. De Komiek wordt hierdoor verblind en raakt geïrriteerd)

D'ruit jij!

(Stapt van het voorpodium af en pakt de fotograaf bij zijn kladden. Sleurt hem over de eerste rij heen en dondert hem het gangpad in)

Eruit jij!

Wegwezen!

Donder op!

(De fotograaf blijft weifelend staan. Kijkt vertwijfeld rond en verlaat aarzelend de zaal)

Dat is mijn doofstomme broer. Sanne.

Zit al een paar avonden de zaak te verjsteren hier.

Hebben we geprobeerd in een inrichting te krijgen.

En maar weglopen.

En verdwalen, want hij kan niet uitleggen waar ie wocnt.

Hebben we een naamplaatje om zijn nek gehangen.

Worden we opgebeld door wildvreemde mensen.

Had ie zijn naamplaatje geruild,

met een wildvreemd jongetje.

Ik zit op een avond thuis.

Zegt de bel: tring!

Dat was hij.

Dat maakt niet uit, hé?

Als hij belt, blijft de bel gewoon spreken.

Ik doe open.

Hij komt binnen,

drukt mij in mijn stoel

gaat tussen de schuifdeuren staan

en begint:

(Imiteert een klankenuitstotende doofstomme)

Dat duurt zo'n minuut of tien.
Na tien minuten begint ie te lachen.

(Imiteert lachende doofstomme)

Had ie mij een mop verteld.
Hij,
Mij.
Ik niet goed opgelet.
Stom,
want wie weet had ik 'm kunnen gebruiken.
Dus ik gebaar naar hem:
Nog een keer.
En hij begint opnieuw.

(Imiteert weer)

Na tien minuten valt het stil.
Ik begin te lachen, was ie nog niet klaar.
Hij heeft nooit meer iets tegen mij gezegd.

(Pauzeert)

Hij had wel even een pak voor me kunnen halen.
Hij komt er thuis niet meer in.
Ik ook niet trouwens.
Mijn vrouw hokt met een homofiele liedjeszanger.
Dat wil zeggen de knaap is hetero,
maar hij brengt homoseksueel-repertoire
Dan ben je minder kwetsbaar.

(Imiteert de eeuwige liedjeszanger met gitaar)

Het is niet veel
want ik ben homoseksueel

God hoede ons voor de dag
dat mensen met constipatie
zich gediscrimineerd gaan voelen.

Mijn vrouw was jarig.
Ze vroeg een sportwagentje,
ik gaf haar een boekje.
I'm O.K., you're O.K.
De helft van de titel klopt.
Ik schreef op de eerste lege bladzij:
Ik wist niet en jij ook niet
wat ons toen we trouwden boven het hoofd hing
we zeiden heel bewust ja en niet ja maar...
ik kan ook niet ontkennen
dat het heel behoorlijk ging
een jaar

(Technicus start tape met Greensleeves candlelight-muziek)

Ik weet nog dat je prompt geen pil meer slikte
liefde maakte immers blind
en ik was liefdevol meegaand
en heel gelukkig met dat kind
een maand

Ik wist wel dat ik het niet goed kon maken
met een bontjas
daarvoor was jij teveel van streek
maar je kunt niet ontkennen
dat je er heel blij mee was
een week

Een vriendje voor ons allebei
dat lukt ons wel
dat hadden we gedacht
toevallig bespraken onze vrienden
hetzelfde motel
die nacht

Nu komt er een hoop gelazer tussen ons
het mijn en dijn
we gaan weer praten op den duur

jij brengt de kinderen het weekend
ik zal gelukkig zijn
een uur

Jaren maanden weken dagen uren
vliegen als een schaduw heen
het had een leven kunnen duren
wij
bleven allebei
alleen

*(Maakt gebaar naar technikus. Muziek Greensleeves zwelt aan.
Pakt trompet weer tussen de troep vandaan en speelt naar onvermo-
gen mee)*

(Op een wegwerpgebaar stopt de tape)

Even een imitatie van Toots Tielemans.
U zult wel zeggen,
die speelt mondharmonica,
Dat klopt,
maar de mondharmonica ligt nog in Zwolle.
Het rechterbeen staat stil,
is een imitatie van het rechterbeen van Tito.
Is niet leuk bedoeld,
maar mooi meegenomen.
Tito is de afkorting van: Tiets Toelemans

*(Begint te spelen. Op het toneel, tussen het gesloten doek door,
komt Sanne op, met een huifkar. De komiek merkt zijn aanwezigheid.
Snel naar hem toe. Duwt Sanne af. Kijkt even tersluiks in de kar.
Raakt verward. Tegen publiek)*

Blij dat u er bent!
Wacht, ik zal even die dia's laten zien.

(Pakt dia-apparaat en richt het op de zaal. De dia's zijn onzichtbaar voor het publiek. Zoekt een plek om te projecteren. Op één dia zit Lenin in een met een laken bedekte stoel en maakt aantekeningen in een klein notitieboekje. De andere dia toont een man die een slogan op een rood spandoek schildert)

Deze man probeert kort samen te vatten
wat die man allemaal bedacht heeft.
En hier ziet u het result.....

(Er verschijnt een dia met drie blote mensen, twee vrouwen en een man, die een genotspyramide bouwen)

Hoho.!!

(Het dia-apparaat eksplodeert. Black out)
(Loopt naar toneel. Gaat tussen de tuigbomen van de huifkar staan. Trekt de kar iets naar voren en zingt)

Vader loopt voorop met het rode vaandel.
In de pas en zuiver in de leer
daarachter solidaire kamaraden
ze willen vijftig vijftig gulden meer.
Boven in het kantoor van de direktie
zien de hoge heren meewarig op hen neer
want als de tijd het geld genoeg ontwaard heeft
krijgen ze vijftig vijftig gulden meer.

(Gesproken)

Twintig jaar geleden voor je gezongen, pa.
Op een schoolavondje
Je was er niet,
moest naar een vakbondsvergadering.

(Gezongen)

Geluk is niet het voordeel van de rijken
vader waarom ga je zo tekeer
de kinderen vragen moeder waar blijft vader
daar komt hij binnen met vijftig gulden meer.
Van dat geld koopt vader een pick-upje
goedkoop duurkoop overmorgen stuk
daar zit hij met zijn vijfenveertig toeren internationale
door het kapitaal verneukt waar koop je je geluk.

(Gesproken)

Twintig jaar geleden voor je gezongen pa.
Je zou nog een keer naar het voetballen komen kijken.
Je moest naar een ingelaste vakbondsvergadering.
Ik stond in het doel
En maar kijken waar je bleef
We verloren met 21-0
Mag je nog blij zijn dat ik niet op ^{schermen} waterpolo zat.

Mensen willen groter lijken
Lopen op hakken kopen een hoge hoed
proberen verder dan hun neus te kijken
vechten zich van net genoeg naar overvloed.
Politiek is niet meer dan kiezen
tussen berusting en geweld
maar je moet niet meeregeren nee je moet negeren
de rijken laat ze stikken in hun geld.

(Loopt naar de kar toe. Spreekt tot vader in de kar)

Nou vooruit, iets omhoog.
Toe nou, ik zit midden in een lied.

*(Heeft een po uit de kar gepakt en zingt met deze in de rechter-
hand verder)*

Waarom wil de arme bij de rijke horen
opzien tegen wie hem kleineert
door het stof kruipen kontlikken en smeken
we willen vijftig vijftig gulden meer.
Want hoe je het ook wenden wil of keren
de arbeider verliest keer op keer
zijn eer zijn afkomst en zijn vrijheid
en dat voor vijftig vijftig gulden meer

*(Tegen het einde van het lied loopt de Komiek naar het voortoneel
rechts waar de vuilnisbak en de grill en de troep staan. Als hij
met de po bij de vuilnisbak is, klapt deze spontaan open, er
springt een gebraden halve haan uit en het deksel slaat de komiek
de po uit handen)*

Godverdomme, wat een troep!

(Ziet haan)

Ha, eindelijk iets te eten!

(Neemt een paar happen)

Komt zeker hieruit....

*(Opent grill. Levende kip komt te voorschijn. Kip rent weg. Komiek
stort zich boven op de kip en pakt hem vakkundig, hardhandig in
zijn lurven. Een deel van het publiek; meedelijdend: aaaaachh)*

Wat aaaach?

Hier dit is aaaaach!

*(Toont half afgekloven halve haan. Pakt een leeg eierkarton tussen
de troep vandaan, legt dit op de grond en houdt de kip er een meter-
tje boven)*

Vooruit aan de slag!

(Steekt vinger in het achterste van de kip)

File in de eitunnel

Nou terug in de grill.

Wie niets presteren wil, wordt opgesloten.

(Komiek stopt kip in de grill en legt de resten van de gebraden haan erbij. Pakt een lap uit één van de vuilniszakken en veegt zijn handen af en zijn mond schoon)

Het valt niet altijd mee de leukste te zijn.

Ik zou best eens een boek willen schrijven

over mijn dooie vader bijvoorbeeld,

maar de mijne leeft nog. Tenminste...

(Loopt naar de kar en kijkt naar binnen)

~~Ja~~ Ze hebben geprobeerd om mijn vader in een bejaardenhuis te krijgen.

Je krijgt nog makkelijker een aftands huisdier in een asiel

dan je vader in 'n bejaardentehuis. Ik snap niet dat je zo vaak

leest dat mensen kat ~~of~~

hond aan een boom binden

en dat je zo weinig leest

dat mensen op die manier van hun ouders af proberen te komen.

Ik ben met m'n vader geweest naar een socialistisch bejaardentehuis

Avondrood

zat stampvol.

Want als het op plaatsing in een bejaardentehuis aankomt

blijkt opeens iedereen socialist geweest te zijn.

Wat dat betreft misschien een aardige suggestie om alsnog een NSB-bejaardentehuis in te richten.

De suggestie is van m'n vader.

~~(Kar)~~ *(Roept in de richting van de kar)*

Je hebt succes, pa!

Ik ben met hem gegaan naar het liberale tehuis Oud-Wassenaar

plaats zat

maar onbetaalbaar

Ik zeg tegen hem, ik zal het verschil bijpassen

Toen zegt ie over m'n lijk

ik zeg o.k.

Ik ben met hem gegaan naar een bejaardentehuis voor oud-artiesten,
Salto Mortale.

Die directrice wou weten wat ie vroeger gedaan had,
toen zegt ie fabrieksarbeider.

Nee, zeg ik, dompteur. Toen zegt hij, van wat
toen zegt hij, van kinderen.

Toen zegt zij, laat u eens wat zien

Toen wou hij zijn geslachtsdelen uit z'n broek halen

(Loopt naar kar. Kijkt naar binnen. Verzucht)

Alweer

(Gaat de ondersteek halen)

't Is altijd al een geweldige zeikerd geweest.

(Kruipt in kar)

Wil je even je geslachtsdelen uit je broek halen, Pa. Toe maar, ik
hou hem wel even vast.

(Komt met hoofd uit luikje in de huif)

Een eenarmige loopt door de Kalverstraat

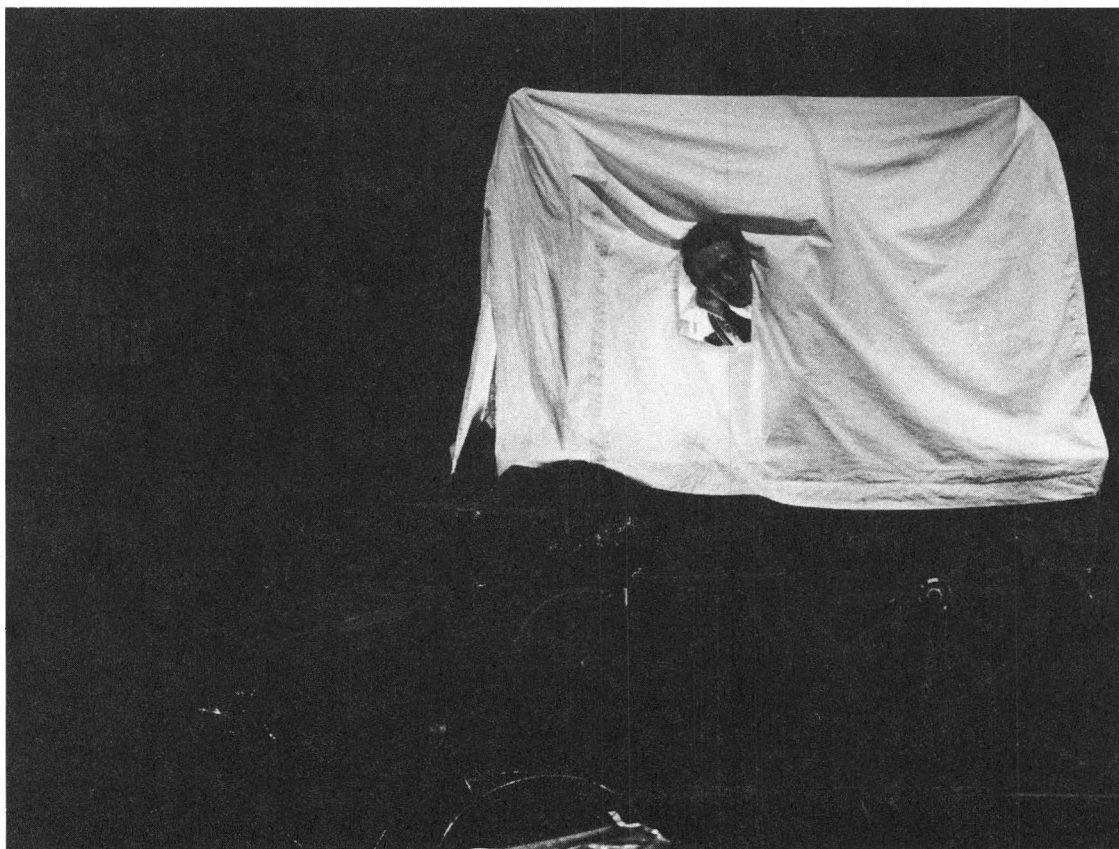
Komt ie een vrouw tegen die zegt zal ik

U een arm geven

Zegt ie graag

Komt een vrouw bij de dokter

*(Sanne komt op, loopt naar vuilnisbak. Komiek ziet hem, komt kar uit
Sanne pakt de resten van de kip, De Komiek pakt Sanne beet en duwt*

komt een vrouw bij de dokter.

hem van 't toneel af. Sanne spuugt de komiek in het gezicht. Tot zaal)

Dat soort mensen gaat zich heel primair uiten, hè!

Ik ben met m'n vader geweest naar het Katholieke bejaardentehuis St. Methusalem,

komen we in de hal de vader van Adèle Stuitjes tegen.

O, dat is misschien wel leuk om even te vertellen.

Die Adèle Stuitjes dat was 't stuk van de Katholieke lagereschool.

Zo preuts, die kon zonder zadel fietsen.

Ik had net een nieuwe fiets opgeknapt, 2e hands damesfietsje.

Zonder stang, gelukkig achteraf.

Ik was op weg naar de socialistische schooltuintjes.

Ik had m'n schoffel in de lengteas langs m'n fiets bevestigd,

dus ik had toch een stang,

helaas achteraf.

Die schoffel stak voor 1 meter uit en achter 1 meter uit.

daar had ik rooie zakdoeken eran geknoopt,

die had ik bij de was weggehaald,

waren nog niet gewassen kennelijk,

want ze wapperden niet.

Als ik linksom wou, sloeg ik met m'n spatbord tegen de schoffel,

wou ik rechtsom dan drong het ijzeren schoffelledeelte het wiel binnen,

dus de eerste keer rechtsom vlogen er 18 spaken om m'n oren,

de eerste keer linksom reed ik een patatfriteskraam binnen, Met!

Dus ik moest wel rechtdoor rijden. Dit noopte mij nu en dan bij

wildvreemde mensen aan te bellen

en te vragen of bij hun even door de gang mocht fietsen.

Op zeker moment kreeg ik Adèle Stuitjes in het vizier, kennelijk

op weg naar de katholieke schooltuintjes.

Die grensden aan de socialistische.

Vroeger had je nog aangrenzend gereformeerd op art. 31,

maar de kerkeraad was bang

dat rooms zaad zou overwaaien op gereformeerde grond.

Stel je voor dat je als gereformeerde opeen een katholieke komkommer

zit te eten nietwaar.

Je weet niet waar dat ding allemaal ingezeten heeft!

(Publiek reageert)

Nou, u wel kennelijk.

Ik ga op de pedalen staan teneinde dichterbij haar te komen.

De wind briesst door mijn haren de zakdoeken voor en achter aan de
schoffel knapperen open,

verspreiden miljarden bacillen door het luchtruim,

steken en passant een niets vermoedende kudde koeien aan,

die zijn later gemolken,

is melkpoeder van gemaakt,

is naar de binnenlanden van Afrika geëxporteerd,

heeft daar een autochtone stam verkoudheid bezorgd waar de geleerden
nog niet helemaal uit zijn,

maar goed, dat is een sideline.

Op zeker moment toucheert mijn schoffelpuntje Adèle's reflector,

Soft_porno!

Maar op het moment dat ik me dat realiseer, dender ik al over haar heen,
ik wil maken dat ik wegkom,

~~maar ik~~ rijd over haar hark, voor- en achterband lek

en de materiaalwagen was natuurlijk met de kopgroep mee.

Gelukkig had ik m'n schoffel bij me, zodat ik haar nog enigszins uit
het wegdek kon steken.

En Adèle komt deze zomer

in Arnhem uit op het nummer speerwerpen.

En men hoeft haar maar te zeggen dat ik mij aan het einde van het
veld bevind,

en ze werpt een nieuw wereldrecord.

Hardporno!

Dus dat die vaders elkaars bloed wel konden drinken, dat spreekt.

Want wat een socialist is, dat weet een katholiek.

(Loopt naar kar, kijkt naar binnen, raakt verward)

We zijn gegaan naar het Protestants-Christelijk tehuis Lazarus,

Dat klinkt hoopvol, zei mijn vader,

Er was nog een heel klein kamertje,

zeer betaalbaar.

Tevens schoonmaakkast. M'n vader heeft daar nog een aardig mondje

Turks leren praten en een paar woorden zweeds met die stofzuiger.

Ik maak dat ik weggom, ik zit koud 2 uur bij de open haard,
gaat de telefoon.

Ja jongen, hier met je vader, ik hou het hier niet langer uit,
ik ga hier dood.

Ik zeg, dat is ook de bedoeling vader!

Hij zegt je moet me komen halen.

Ik ernaar toe,

ik doe die kastdeur open,

vader ligt op z'n bed

trouw op z'n buik,

we hebben nooit anders dan de waarheid gelezen thuis.

Ik kom dichterbij,

~~hij~~ heeft ^{ie} over die krant gekotst. *Ik denk: die is de neder wij niet verhoen,*

Hij trekt me naar zich toe,

Hij zegt de dokter is hier geweest voor routine-onderzoek:

Ik heb K.

Ik zeg, wat.?

Hij zegt: K!

Ik zeg: O, kanker!!!

Om het een beetje bespreekbaar te maken.

Hij zegt; ik wil niet langer meer leven, je moet me helpen!

Nou, dat liet ik me geen 2 x zeggen natuurlijk.

Ik trok het laken onder hem vandaan,

ik sprong op z'n buik,

haalde het onder z'n nek door,

schroefde het aan,

ik ^{Hoor: (met geknepen stem)} Jongen, jongen, jongen ik moet je iets zeggen...

Ik zeg; Ga je gang!

Hij zegt: Ga even zitten!

Ik zeg; Ik zit!

Hij zegt: ligt zo moeilijk, *la maar, dat ligt zo moeilijk!*

Dus ik stap van hem af.

Hij zegt; Jongen, ik heb gefaald als vader.

En als mens, zeg ik er gauw achteraan.

Ik ken dat boek.

Het blijft enige tijd stil,

ik spring opnieuw op z'n buik,

Ik hoor 'knak'.

Ik denk godverdorie,
ik heb het gedaan, hè?

Dus snel die sporen uitwissen,
want die euthanasie is er nog niet helemaal door
en om nou daar de martelaar van te worden,
daar is m'n carrière teveel voor in opwaartse lijn.

Dus ik leg dat laken onder hem,
ik leg die krant op z'n buik,
die kots had ik al door de wc gespoeld,
dus ik steek de vinger in m'n eigen keel,
ik heb alles over voor m'n vader.

Ik kijk de gang over om te zien of niemand mij ziet weglopen,
hoor ik achter me:

jongen, wil je de po even legen, hij stinkt zo.
Had ie me weer te pakken gehad, die vuile stinkerd.

(Klimt 't toneel op)

Drie dagen geleden belt de directrice van Lazarus op.

Ze zegt: ^{uw} vader ligt in coma.

Mooi zo, zeg ik, hij is altijd al dol op Italië geweest!

(De komiek wordt zich ^{Lazarus} ~~inens~~ bewust van zijn vakverdwazing)

Het valt niet altijd mee de ^{leukste} ~~lelijkste~~ te zijn,
wie maakt er nou zulke grappen over z'n vader
waar die bijligt.

Ik kom bij mijn psychiater,

Ik zeg; ik voel mij geestelijk niet helemaal in orde.

Hij zegt; kleedt u zich geestelijk helemaal maar uit.

(Acteert kinderlijk. Loopt naar voorkant)

Ik ben een jongetje van 5. Tekeningetje gemaakt,

Pappa, mamma, tafel, bed, stoelen, bloemen, televisie, zon en maan.

En iedereen: Ah, wat mooi!

Ah wat knap!

Ik ben 10 jaar, ik maak een veel mooiere tekening., Kan niet! Lijkt niet!

Ik ben 5, ik ken een mop.

(Acteert kinderlijk)

Eh man en vrouw, allebei bloot,

is nog niet klaar hoor,
die man vraagt aan die vrouw;
wat zijn dat, (*wijst op borsten*) die dingen,
~~en~~ Toen zegt die vrouw,
dat zijn m'n koplampen.

Is nog niet klaar hoor,

Toen zegt die man tegen die vrouw;

Wat is dat dingetje? (*wijst tussen benen*).

Dat is m'n stopcontact.

Zegt die vrouw tegen die man;

Wat is dat? (*wijst tussen benen*)

~~Zegt~~ die man dat is m'n stekker.

O, zegt die vrouw,

o, dus

als ik

Weet niet meer, ik weet het niet meer!

~~En~~ Iedereen lacht.

Ik ben 10 jaar,

Ik vertel dezelfde mop.

Nu goed.

'Vies! Flauw! Kan niet! Lijkt niet! Vies! flauw! Ik ga zelf mopjes verzinnen,
de mensen lachen. Mopjes worden harder, mensen lachen harder.

Ik ben 12,

dat kan ik gemakkelijk onthouden,

dat is $8 + 4$.

M'n bril is 8,

ik heb 4 witte muizen.

Ik hou niet van wit,

ik heb ze rood gespoten.

We krijgen een broertje of zusje.

Broertje.

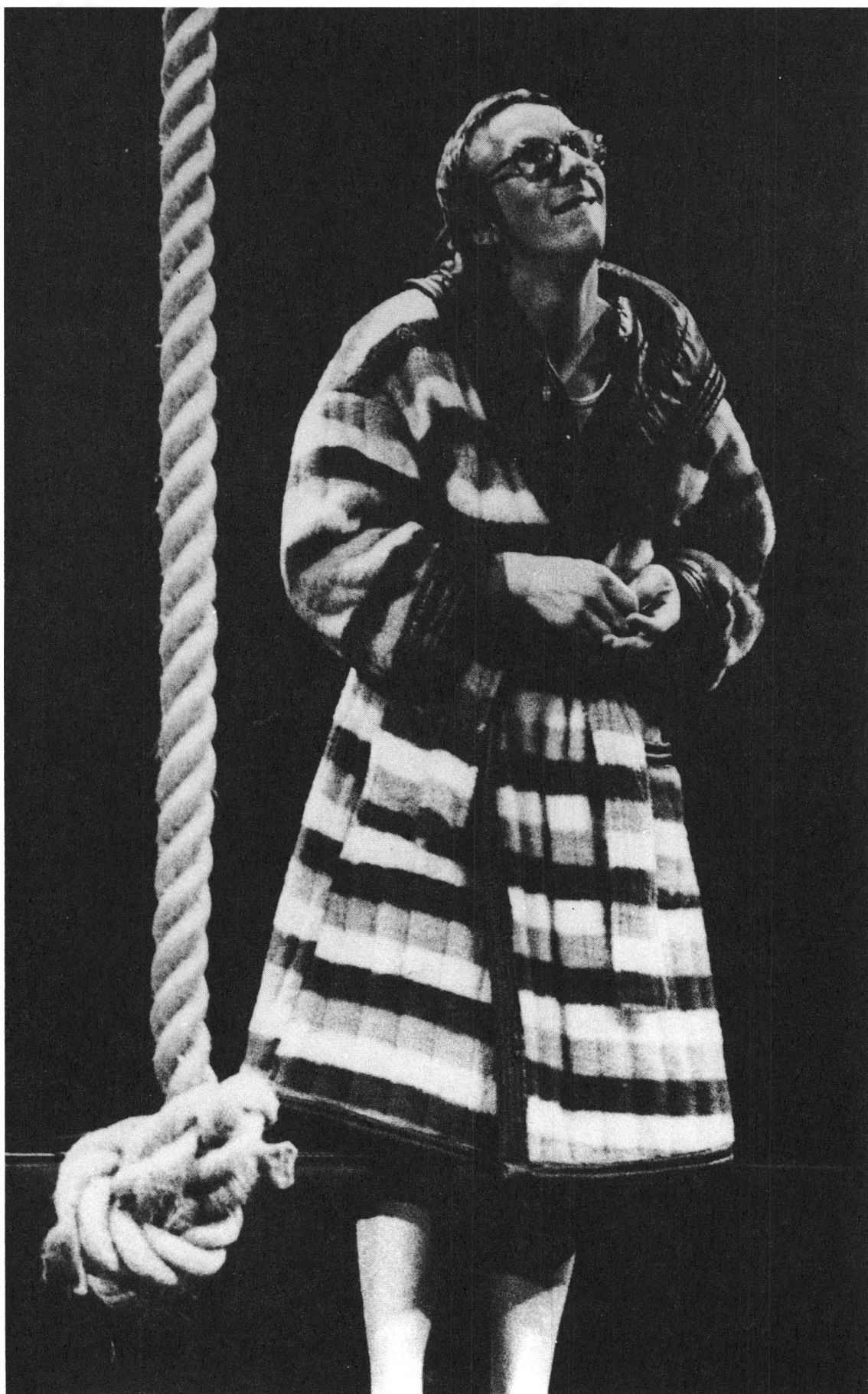
Doofstom broertje.

De dokter wacht bij de geboorte op zijn eerste kreetje,
wacht één minuut,

5 minuten,

10 minuten,

achter z'n rug bloedt m'n moeder dood,

Ik ben 5, ik ken een mop.

M'n vader is naar een vakbondsvergadering voor slagers,
Is niet leuk bedoeld, maar mooi meegenomen.

Mamma

mamma

nooit meer je handen in je schoot
in eigen boezem in je haar
mamma je handen
ze laten mij niet los

Mamma

nooit meer je handen in de afwasteil
de soepterrine
tussen de lakens
mamma je handen
ik heb ze nooit gebald gezien

Mamma

nooit meer je handen op mijn bol
om mijn schouder
in mijn rug
nooit meer je handen in de mijne
terug

Kijk mamma

zonder handen

(Tot vader)

Geschreven tot ik veertien was.

Dat laatste had ik gejat.

(Loopt van het voortoneel naar het toneel)

Ik heb een doofstom broertje.

Alles wat hij aan klanken uitstoot kan en lijkt.

Hij blijft altijd vijf.

(Aan de zijkant van het toneel flits een lamp aan. De komiek loopt erheen. Tot lamp)

Wat zegt u dokter?

Dat ik dat moet zeggen?

Hardop.

Waar de mensen bij zijn?

En dat werkt?

Therapeutisch?

Voor mij of voor de mensen?

Voor allebei.

Hoeveel is het dokter?

Dat verreken ik dan wel met de mensen.

(Loopt naar mikrofoon. Pathetisch)

Ik ben jaloers op mijn doofstomme broertje Sanne.

(Pauzeert, gaat dan ontreddert de kar in)

Schik een beetje op pa.

Ik heb geen zin meer.

De mensen willen nog meer.

Ik kan niet meer.

Vertel me nou eens, zo'n ideaal...

Hoe hield je dat zo lang vol?

En tijdens de oorlog?

Maar vooral erna?

Trek? Idealen, moet je snel verwezelijken.

(Met kinderstem)

Ze zeggen dat Sanne gek is.

Je moet me helpen, pa.

Adèle Stuitjes vindt me niet lief.

Kom je morgen bij 't voetballen kijken?

Ik sta nog één keer in het doel.

Ze krijgen een nieuwe keeper.

Doe het licht maar uit, pa.

Ik ken nog een mop,

Twee tietten in een envelop.

(Licht in de kar langzaam uit)

TWEEDE BEDRIJF

*(Vader komt uit kar. Kijkt omwennig tegen het licht in.
Er gaat meer licht aan Vader schrikt. Publiek hoest.
Vader kijkt de zaal in. Beseft dat er een voorstelling gaande is.
Loopt wanhopig ijsberend tussen de kar en de rand van het toneel
heen en weer, Oliver Hardy-wanhoopskreetjes slakend. Het touwtje dat
de jeageronderbroek omhooghoudt, bij gebrek aan elastiek, schiet los)*

Me elastiek is geknapt!

(Knoopt de touwtjes opnieuw aan elkaar)

Me zoon is helemaal van de kaart.

(Vader maakt drinkgebaar)

Gaat u maar effe een kop koffie drinken!

*(Vader pulkt te hoog opgetrokken onderbroek tussen de bilnaad uit.
Weet zich geen raad met zijn handen. Pakt ten einde raad het grote
touw, dat vanuit de nok naar beneden hangt beet.
Klokgelui. Vader schrikt en gaat amechtig hijgend in de stoel zitten.
Verzameld al zijn moed, loopt opnieuw naar het touw, trekt. Klokgelui,
dat abrupt wordt afgebroken)*

Ah, da's een bendrekarder.

Die zit achter die luidsprekers.

Dat doet die jongen daarboven.

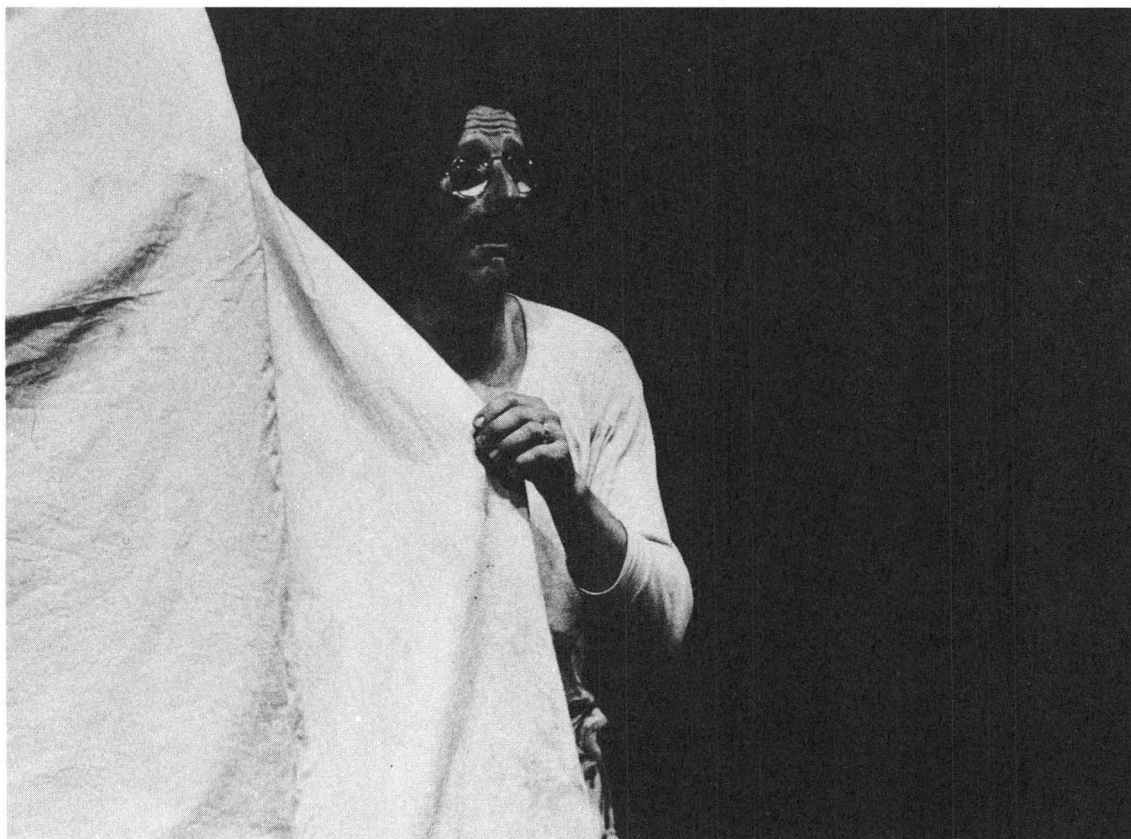
Van de techniek;

Van;

me zoon, werkt die.

Harde werkers!

Ik heb ook me hele leven hard gewerkt!

...

(Als deze opmerking niet tot een staande ovatie leidt, kijkt de vader een beetje beteuterd een beetje gekwetst de zaal in. Hij maakt een gebaar of hij wil gaan luiden. De techniek reageert gedwee. Klokgelui, Vader reageert verlegen op gelach.

Sanne komt op met grote komiekjas en strohoed.

Vader maakt achter zijn rug het grote maak-dat-je-wegkomt-gebaar.

Raakt in paniek. Kreetjes.)

Da's me andere zoon.

(Maakt hoorgebaar)

Die kan niet zo goed

(Maakt spreekgebaar)

En ook niet zo goed

Wat die teveel doet *(Wijst op kar)* doet die te weinig *(Wijst op Sanne)*
(Sanne zet vader's strohoud op. Vader laat 't verlegen, ietwat gelaten toe. Ook als Sanne hem het jasje aandoet. Vader raakt in paniek omdat zijn handen niet door de mouwen willen, Omdat er twee kunsthands in de mouwen verstopt zitten. Vader duwt de nephands eruit en laat ze op de grond vallen.)

Los ideetje van me zoon!

(Sanne houdt zich voortdurend schuil achter zijn vader.

Vader stapt opzij en trekt hem voor zich)

Dit is Sanne.

Hij is een beetje verlegen.

Geef hem maar een applausje!

(Publiek applaudiseert. Vader drukt Sanne in de buigstand)

Laat maar! Hij hoort toch niks.

(Publiek lacht)

Lach 'm maar gerust uit, hoor!

Da's beter voor 'm dan dat gedoe op de t.v.

Dat ze zeggen dat je gewoon moet doen tegen 'm omdat ie gewoon is.

Maar hij is helemaal niet gewoon.

He, Sanne? Hij wordt morgen zesentwintig deze.

Zesentwintig jaar geleden.....

(Vader realiseert zich de gebeurtenissen^{van} toen)

Dat komt namelijk dat mijn vrouw is gestorven dat hij geboren is.

(Vader raakt ontroert, omhelst Sanne. Geneert zich en schuift zijn emotie af op Sanne)

Kijk, dat voelt ie, he?

Daar heeft-ie verdriet van. He, Sanne?

Dat geeft niks hoor!

Dat kan iedereen gebeuren.

(Sanne heeft vader nu omklemd. Vader probeert zich los te wringen)

Zo nou is 't wel weer genoeg!

Dan weet ie van geen ophouden, he?

(Vader wringt zich los. Stilte. Vader geeft Sanne een arm. Beide kijken enige tijd de zaal in)

Gaat u maar effe een koppie koffie drinken

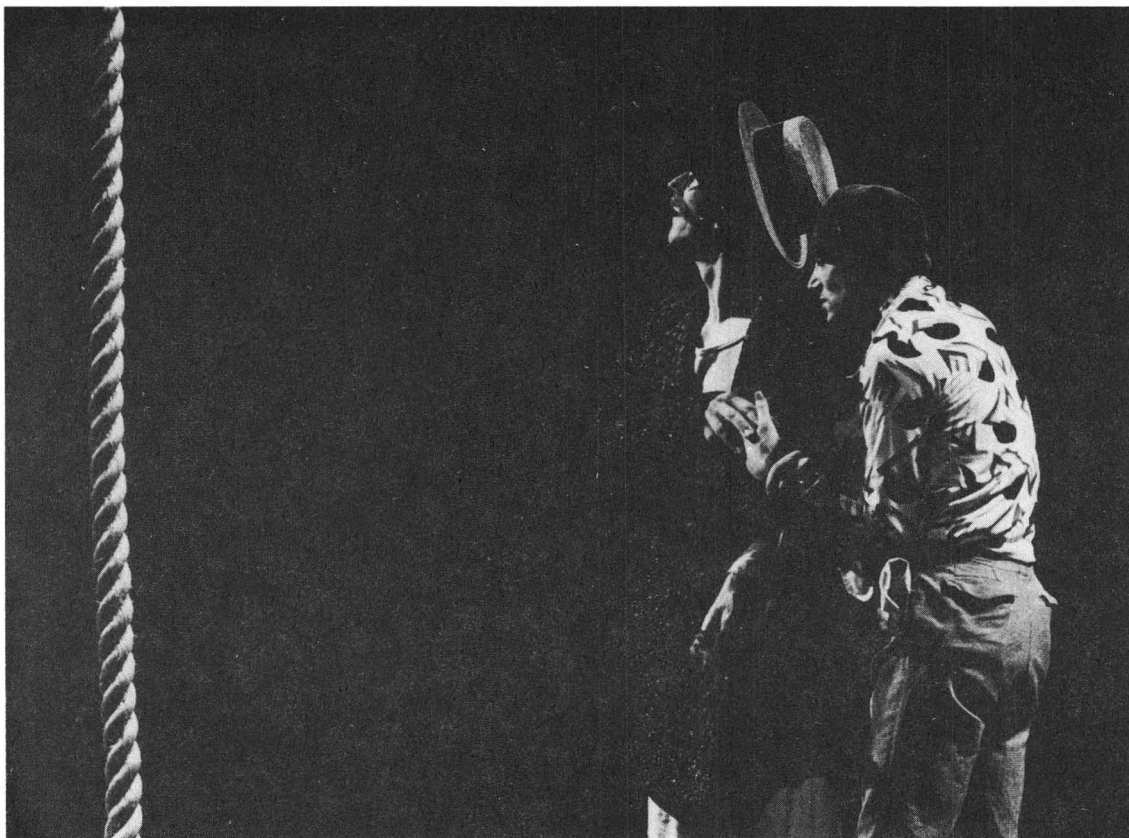
Om nou de hele avond naar twee half zachten te gaan zitten kijken

(Vader kijkt de zaal rond)

Ik ben hier vroeger ook vaak geweest.

Zat ik helemaal boven. Zag je geen pest.

(Publiek beneden lacht)

Om nu de hele avond naar twee halfzachten te gaan zitten kijken.

Ja, dat is leuk, he, als je beneden zit.

Rijke stinkerds!

(Vader schermt met hand boven zijn ogen het invallende licht af en kijkt weemoedig naar de galerij en zwaait aarzelend...)

Buziau heb ik hier gezien.

Ken u die? Buziau?

(Geen reactie)

Dat komt goed uit dat ^h iemand hem kent.

Dan kan ik hem mooi even nadoen.

*(Loopt naar de zijkant van het podium. Sanne heeft hem aan een jas-
pand vast en volgt)*

Buziau. Dat was een artiest hoor!

Kijk, dan begon ie hier, zal ik maar zeggen, en dan kwam ie zo op ...

*(Vader loopt naar mikrofoon middenvoor. Sanne hobbelt achter hem aan.
Geen merkbaar verschil met zijn normale gang. Publiek lacht aarzelend)*

Ja, dat was een artiest hoor!

(Vader arriveert bij mikrofoon. Spreidt de armen)

En dan stond ie hier en lachen de mensen, lachen!

Maar ja, die hadden de hele dag hard gewerkt. Dus dan wil je wel lachen!

(Publiek lacht, applaudiseert. Vader snapt niet waarom)

Zal ik 't nog een keer laten zien?

(Wil weglopen. Weer terug naar midden. Dan iets overmoedig)

Snip en Snap heb ik hier ook gezien.

Kan ik straks ook wel even doen.

(Loopt weer naar de zijkant van het voortoneel. Onderweg:)

En Toon Hermans.

Met die stoel van ze zuster.

Dat was een gewone stoel, hoor!

Maar Toon zei, dat ze zuster er op gezeten had.

Moet je net Toon hebben!

(Sanne loopt het eigenlijke toneel op. Vader maakt aanstalten voor een Buziau-herhaling maar krijgt onderweg een steek in de milt)

Hoho, wacht even. D'r schiet even een prop van de milt naar de lever.

(Gaaf op de rand van het podium zitten. Handen op de buik)

Ik heb uitzaaiing overdwers.

(Sanne is achter op het toneel bij het mechaniek gearriveerd dat het doek opent en sluit. Trekt het doek open. Vader verbouwereerd)

Afblijven! Niet aankomen! *(Tot zaal)*

Hij hoort niks, he?

Kan nergens met zijn fikken afblijven.....

(Vader loopt het toneel op. Kijkt rond)

Hier is 't eigenlijk.

(Inspeciënt loopt over. Vader erachteraan)

Meneer Oster...me zoon.....

(Inspeciënt maakt geschrokken dat hij wekomt. Vader kijkt in de vleugel)

Oh, nou snap ik waar die zwarte dozen zijn.

Daat zit een harp in.

Goedenavond!

(Vader groet brandweerman tussen de coulissen)

Die zit ook mooi voor lul. Die ziet niks.

(Tot brandweerman)

De hele zaal staat in de fik!

(Publiek lacht. Vader, tevreden)

Ja, me zoon heeft 't van geen vreemde hoor!

(Vader steekt hand in colbertjasje en vindt er wat notities van zijn zoon)

Losse ideetjes van me zoon.

(Kijkt vorsend in de kar. Wil er zeker van zijn dat de komiek nog slaapt)

Eskisam en eskimoos lopen in de Kalverstraat.

Da's een los ideetje van me zoon.

Je hebt Sam en Moos en nou heeft hij er eski voorgezet.

Eskisam en eskimoos.

(Vader loopt naar microfoon op voortoneel)

Eskisam is niks.

Eskimoos dat zijn die bevroren negers.

En dan gaat ie dat later uitwerken en dan wordt het leuk.

(Volgende blaadje)

Klein eskimootje, stukje eski.....

snap ik niet.....

Oh, mootje.

Dan zegt mijn zoon bevoorbeeld eerst als inleiding:

Een moot zalm.....

(Geen reactie bij het publiek)

Dat zal ie dan wel niet zeggen.

Klein eskimootje heeft zijn eerste erectie.....

Oh daar heb je dat weer.

Altijd sex.

Me zoon is nogal gefrustreerd.

Omdat ie een hele nare jeugd heb gehad.

(Vader realiseert zich wat ie zegt)

Omdat ie 't slecht verwerkt heb, ze jeugd.

Als kind.

Denk ik.

Nou ja, klein eskimootje heeft eerste erektie.

Zegt mama, mijn plassertje is bevroren.

Omdat ie hard geworden is natuurlijk.

Zo'n kind denkt alles wat hard is, is bevroren.

Omdat 't daar nogal koud is.

's Winters.

En er nog een beetje water inzat.

(Leest verder)

Moeder wrijft zijn eikelkje.....

Daar gaan we weer.

Allemaal sex.

Gefrustreerd.

Moeder wrijft zijn eikelkje warm,

zegt dat jongetje:

Ik lijk wel een walvis!

(Vader snapt 'm)

Omdat ie klaark.....

Omdat ie ejacumuleert, natuurlijk.

Net als een potvis.

Maar dan van voren.

(Leest volgend briefje voor)

Eroscentrum:

Hoerenkast van geloofd eikenhout.

Allemaal sex.

Man met velletje tussen de rits,
kan verholpen met zo'n apparaatje waar je vroeger
de puntjes van een sigaar mee afknipte.
Ik kan 'r niet om lachen hoor.....

Me zoon is een beetje van de kaart.

Allemaal privédingen.

Dat gaat u niks aan.

(Maakt drinkgebaar)

Dat wat ie vertelde over Zwolle.

Is helemaal niet waar.

Dat doet ie elke avond.

Behalve als ie in Zwolle staat.

En maar.....

(Maakt drinkgebaar. Dan tot technici)

Techniek, hebben jullie dat vakantiegeld nog gekregen?

(Techniek roept: Nee!)

Zie jewel, de krent.

Daar hebben wij voor gevochten.

Dat waren onze idealen.

Dat zal hij betalen!

Hij heb geen idealen meer.

Vlug opgebrand.

Wij vochten voor geld.

Hij heb geld.

En nou?

(Vader leest het volgende briefje voor)

Geen blad maar een boom die valt
Vader je vuisten nooit meer gebald
Je vuisten ze spraken gedreven geroerd
je mond voorgoed gesnoerd
je mond je idealen waarvoor je stond
je beide benen nooit meer op de grond
Nooit meer lachen als ik iets zeg
als ik me nu tegen je afzet glijd ik weg

Vader mijn handen hou vast
Vander jouw handen houvast

(Vader raakt na aanvankelijk verbazing, ontroerd)

Heeft ie zeker voor iemand z'n vader geschreven
Die pas dood is
Mooi he?
Dat doet ie dan ook toch maar.
Zo mooi rijm
Ja, dat maakt ie voor mijn niet

(Vader slikt iets weg. Volgende briefje)

Een ons pekervlees.
Een ons lever
Een halfpond rundergehakt
Een kilo hart voor de hond

(Vader reageert verbaasd op lachende zaal)
Dat snap ik niet

(Zaal lacht weer. Vader aarzelend)

Oh ja, kilo hart voor de hond. Nou zie ik het.

(Licht onzeker. Nieuw briefje)

't Is niet leuk bedoeld maar mooi meegenomen.

(Zaal lacht)

Snap ik niet.

(Nieuw briefje)

Komt vrouw bij dokter.

Gaat zitten en zakt door stoel.

Dokter zegt u bent te dik.

Vrouw zegt: Daar kom ik juist voor.

Dokter zegt: Kleedt u zich maar uit.

Vrouw zegt: Dat helpt niks.

(Zaal reageert lach)

Ze had veel te dunne kleren aan natuurlijk.

(Vader leest door)

Overwerkte striptizeuse komt bij dokter

Dokter zegt: Kleedt u zich maar uit.

Zij zegt daar kom ik juist voor

Snap ik niet.

Ik weet niet wat een striptizeuse is.

(Leest)

Er komt een overspannen hoerrrr...wacht even.....

Er komt een licht overspannen vrouw van zeden
bij de dokter

En zij zegt tegen de dokter: Kleedt u zich maar uit.

Oh, zij zegt tegen de dokter: Kleedt u zich maar uit.

Zij wil 'm voor zijn natuurlijk.

Anders zegt ie dokter het.

(Leest voor)

Vrouw wil vijftientwintig kilo eraf.

Dokter pakt mes en snijdt lap vlees van vrouw af.

Dokter hoeveel zei u ook weer mevrouw?

Vrouw: Vijftientwintig kilo!

Dokter: Mag het iets meer zijn?

Dat zeggen ze bij de slager ook altijd:

Mag het iets meer zijn.

Dat heb me zoon vaker.

Dat verzint ie dingen

en dan hoor je die later bij de slager, bijvoorbeeld.

(Leest)

Twee peniskokers.....laat maar.....

(Vader kijkt om en ziet Sanne die gedurende deze hele sequense heeft rond gescharreld met een poppekop op een steel.

De pop heeft een hoedje met een lampje erin waardoor het gezicht verlicht is. Vader reageert geschrokken)

Leg terug!

(Het licht gaat om onverklaarbare reden uit)

Mag ik wel effe licht houwen!

Leg terug!

Licht graag!

(Sanne flitst met zijn polaroid. Vader tot Sanne)

Doorflitsen. Doorflitsen.

(Tegen zaal)

Misschien als we even een applausje geven voor de techniek
dat er dan een lichtje afkan?

(Een zeer zwak applausje klinkt op)

Nou, daar moet toch zeker een peertje van vijftwintig Watt op
kunnen gloeien!

(Zaal applaudiseert nu klaterend. Vader verbaasd)

Dat snap ik niet.

(Vader scharrelt naar stoel)

Ik ga effe zitte hoor.

Dat poppetje dat is namelijk van mijn zoon ze show

Daar heb ie een verhaal over.

Daar heeft ie psychi~~sch~~ een bedoeling mee.

Ik zal 't maar effe vertellen
dan weet je waar het over gaat
als ie er straks over begint.

Dat poppetje heet Matilde.

En dat heb iets in d'r kop.

Kindergeschrei.

Fixatief.

Omdat ze een broertje of een zusje wil.

Loopt ze daar achteraan.

Achter dat geschrei.

Waar 't vandaan komt

En ze loopt eigenlijk zonder erg
in de richting van een bouwvallig krot.

Een beetje slordig woninkie...

Een, zal ik maar zeggen, een huis dat uit zichzelf kraakt...

(Vader verbaasd zich over publieksreactie)

En in dat krot woont een zonderling.

Dat noemt 't spraakgebruik zo.

Een zonderling.

Omdat ie nogal zonderling is, zijn de mensen gauw geneigd te zeggen dat is een zonderling.

Het spraakgebruik, zal ik maar zeggen, zegt normale mensen hebben ling en een beetje vreemde mensen zijn zonder ling.

Maar goed, dat kind komt aan de deur.....

*(Sanne nestelt zich tussen zijn vaders benen voor de stoel
Vader tot Sanne)*

Kom er maar bij zitten, jongen.

Ja als ze vader vertelt dan is ie van de partij.

(Publiek lacht)

Ja, lach 'm maar gerust uit hoor!

Maar ^{hij} ~~dan~~ voelt ~~ie~~ de trillingen in mijn been.

Ja, dat heb ik ook niet van mezelf hoor.

Dat zegt de dokter.

Remenenties.

Maar goed,

dat kind doet die deur open en ziet Knoert...

zo heet die zonderling.

Ook al een naam waarvan je zegt: Zonderling....

en die staat met zijn broek op zijn enkels

op een keukenstoel

tegen een koe aangedrukt...

Ook al een houding waarvan je zegt:

Eigenaardig!

Maar goed me zoon heb daar dus psychisch^{sch}logisch een beoeling mee.

Gefrustreerd.

Maar die Knoert die ziet dat kind en dat kind dat ziet...

die Knoert!

Ja, als ze vader vertelt, dan is ie van de partij.

(Publiek lacht, vader verstoort, snapt 't niet. Dan opeens

Oh, die Knoert, ja dat is me zoon.

Altijd sex.

Maar die Knoert die weet wel dat dit voor een kind van tien geen prettige aanblik is.

Daar krijgt ze later last mee

Dit reeds op jeugdige leeftijd aanschouwd te *hebben*.

~~hebben~~. Traumata's bijvoorbeeld.

Of dat ze gaat dromen van Fruit.

Maar goed, die Knoert wil dat kind beschermen

door zijn hand op haar gezichtsvermogen aan te brengen.

Maar hij heeft die broek nog op zijn enkels

dus hij kapt voorover

en neemt het kind in zijn val mee

en dat slaat achterover tegen de schuurdeur.

Allemaal bloed.

Dat had voor mij wel een bultje mogen zijn.

Maar ja, dat is me zoon.

Altijd opkloppen.

Dat wil 't publiek, zegt ie.

Allemaal konfessies.

Wat 't publiek wil hebben we tijdens de oorlog wel gezien...

Maar goed.....

Dan pakt Knoert dat kind liefdevolrijk op

En brengt 't naar een hoekje in zijn woning

waar wat dekens en ouwe lappen gedapereerd liggen

een beetje professororisch bed

en legt het kind daar neer,

ingewikkeld.

Hij gaat 't kind verzorgen

een beetje onhandig.

~~M~~Maakt ie de wond schoon met een afwasborsteltje.

~~D~~Daar heb mijn zoon dus een bedoeling mee.

~~D~~Dat ie wil zeggen:

~~J~~Ja, wij mensen willen elkaar wel de helpende hand uitzwermen

maar we zijn niet allemaal geboren Floris Nightingowl

of Jeanne Marcx.

Dat ie dat bedoeld...

Dat kind valt in slaap.

Dat doen kinderen altijd en overal.

Slapen.

Hij ook.

(Wijst op Sanne. Die tevreden aan een kippeboutje kluijft)

En Knoert gaat zitten kijken naar het slapende kind

zoals een mens kijkt naar een slapend kind.

Dat je dan denkt: Kijk, een slapend kind.

Omdat je zelf niet weet dat je oud bent.

Dat zeggen de anderen, zal ik maar zeggen, zelf blijf je jong.

(Vader schrikt van zijn eigen filosofisch gebabbel)

Ja, ik lul ook maar wat hoor.....

Maar goed.....

(Stilte)

Wacht nou ben ik het even kwijt.....

Oh ja...

Opeens is het: Rang, Bang, Kleng

Gaat de schuurdeur open

komen die boeren met hun knechten binnen.

Want Matilde is weg.

En die mare is natuurlijk als een lopend vuurtje door
het gerucht gegaan

Waar is Matilde?

Niet bij de bakker...

Niet bij de slager.....

En dan opeens iemand:

Bij de zonderling!

Bij Knoert!

Daar heb je hem...De Judas, hi?

(Vader raakt in de ban van het verhaal)

De verrader. Wie zegt dat het eerst?

Ik kan ze zo aanwijzen hoor.

Ik heb de oorlog meegemaakt.

Ik pik ze er zo uit die dat zeggen

Het mag niet meer, maar ik weet 't precies.

Dus die boeren er op af

En die slaan die Knoert finaal in elkaar

Sans rancune

Omdat ze denken dat ie minderjarige vuiligheid
heb uitgehaald met dat kind.

Pederastofilie

Dat hoeft je maar een keer op de t.v. te laten zien
en je brengt die gereformeerde boeren op een ideetje

Die zitten hun hele leven tegen die koeiescheuren
aan te kijken dus die denken: hé?, ~~dat kan~~ ^{kan dat} ook?

Dus die rammen uit opgekropte woede die Knoert in elkaar.

Matilde schrikt wakker van die herrie.

Kijkt verbaasd rond.

Waar ben ik?

En ziet dan die ~~man~~ ^{mammetje} die lieve ouwe man molestereren.

Dus die krijgt een schok.

Want zij kent die mensen als keurig.

't Zijn burens. Ooms en tantes.

Dus die kan dat niet verwerken.

En raakt zodanig het spraakvermogen over de stembanden kwijt.

D'r vader komt binnen en schreeuwt:

Matilde wat heb ie gedaan, wat heb die vuilak gedaan?

En zij zegt.....niks.

Goed, vader pakt kind op, achter op de brommer naar huis.

Boeren en knechten, bloed aan de handen, druipen af.

~~En~~ Knoert blijft achter temidden van zijn verwondingen.

Dat kind zit thuis en zegt niks

En ~~na~~ drie dagen bezwijkt Knoert zo, danig dat hij komt
te overlijden.

Dumoment dat hij overlijdt, zegt dat kind op hetzelfde moment thuis
aan tafel: Hij had niets gedaan!

Hij was onschuldig.....!

Dus die vader.....die kan ze eigen wel voor z'n gereformeerde
rotkop slaan.

Maar hij doet 't niet

Daar is ie net weer iets te gereformeerd voor.

Hij loopt naar buiten en slaat met zijn blote vuist tegen
de bakstenen muur.

Allemaal bloed uit zijn knokkels.

Ja, dat is me zoon weer.

En die moeder zit binnen met een breiwerkje
en laat een steek vallen.

Vrouwen drukken zich nu eenmaal heel anders uit als mannen

Mannen hebben iets van: "beng!"

En vrouwen meer iets van: "wip!"

't Schijnt dat de vrouwen nu ook "beng" willen.

Moeten de mannen maar eens een tijdje "wip!"

Kijken wie er over drieduizend jaar de kinderen krijgt.

De evolutie.

(Sanne reikt vader een zwarte polaroid aan)

Wat is er joh?

Oh, kijk eens een zwart fotootje.

(Toont het aan de zaal. Dan tot Sanne)

Dat is mooi. Dat heb je knap gemaakt.

(Tot zaal)

Dan moet je hem effe complimenteren, he?

Het is natuurlijk niks, maar dat is goed.

Hier.

(Wil het fotootje teruggeven. Sanne gebaart dat hij het moet houden)

Mag ik het houden? Dat is fijn. Dank je wel.

(Tot zaal)

Ik heb zakken vol van die rotzooi thuis.

(Sanne staat op en loopt af. Vader vervolgt)

Maar mijn zoon heb dus psychisch logisch een bedoeling met dit verhaal.
Omdat Sanne ook niet praat is er dus een vergelijkenis tussen Matilde en hem.

Denk ik.

Dat hij ook iets erg gezien heb.

Bij zijn geboorte bijvoorbeeld.....

(Vader realiseert zich wat hij zegt)

Of eerder.

Dat ie iets gezien heb waardoor ie niet meer praat.

En dat die Matilde praat als die zonderling sterft.

Dus dat er nou iemand dood moet gaan dat Sanne ook
weer gaat praten

Dus nu vraag ik mij af, wie er dood moet gaan
zodat hij weer kan praten.....

(Sanne komt op met draaiorgeltje en begint te draaien.

Vader aanvankelijk geschrokken herkent ^{de} ^{van het} melodief mijnwerkerslied

Staat op en loopt naar mikrofoon. Tot zaal)

Oh nou snap ik het.

Laat ie mij een zwart fotootje zien

Wil ie dat lied van de mijnwerkers horen.

Ken ik uit Limburg.

Gingen we heen met de vakbond.

Solidariteit.

(Maakt drinkgebaar)

Zulke kerels hoor de mijnwerkers. Maar Katoliek.

(Sanne draait het orgel en gebaart Vader te gaan zingen.

Vader geëmotioneerd maar uit volle borst)

Al moet ik werken nog zo hard
al lijkt mijn leven zwart
al kan ik weten wat mij wacht
iets geeft mij hoop de rode vlag
werken moet ik voor mijn brood
toch gloort voor mij het morgenrood
in mijn mijn zwart als de nacht
de Rode Vlag De Rode Vlag

Als ik straks afdaal in de schacht
dat weet ik wat mij wacht
het hart van moeder aarde is hard
en alles is er zwart
Zwart is de schacht
Zwart is het steen
Zwart is de macht
die brengt mij hierheen
Kapitaal en de Kerk
voor mijn gezin
hard is het werk en klein het gewin
hard is het werk en klein het gewin

(Tussenspel. Vader maakt schalks dansje en drinkgebaar)

Al moet ik werken nog zo hard
etc.

(Applaus. Vader aarzelt, buigt onbeholpen. Het boek loopt van het draaiorgel. Sanne draait door. Vader hoort als applaus is weggestorven merkwaardig orgelgeluid. Loopt naar Sanne toe. Gebaart hem op te houden. Tot zaal)

Dat hoort ie niet he?

(Tot Sanne)

Dat kan je toch zien.

(Toont einde boek aan Sanne)

(Vader begint het boek dat een harmonicavorm heeft part voor part op te vouwen en trekt tegelijkertijd Sanne mee naar achteren om af te gaan. Aarzelend. Kijkt naar het publiek)

Ga u maar effe een koppie koffie drinken of zo....

(Beide klimmen op het toneel. Vader vouwt nog steeds het boek op. Als hij bijna klaar is laat hij het vallen. Zowel de vader als Sanne willen het oprapen. Het orgel valt bijna. Wordt gegrepen door de vader. Sanne ligt op zijn knieën en probeert als hij het boek bijeen heeft tussen de armen van de vader overeind te komen. Raakt bekneeld. Vader maakt nu ernst met ^{de} afgang. Maar Sanne werkt niet mee. Vaders slof blijft achter. Hij probeert hem vanuit stand met het puntje van zijn rechterschoen bij te trekken. Voetje voor voetje schuifelen nu beide richting coulissen. Het touwtje om de jeageronderbroek begeeft het juist voor men af is en de broek blijft op de enkels hangen. Af)

Tune

PAUZE

(Het voordoek is dicht.

Vader schoorvoetend op. Koeienpak onder de arm.

Bij mikrofoon midden voor op toneel)

Me zoon is effe douchen.

Hij komt er zo aan.

Kan ik dat lied van die koe nog wel effe zingen.

Dan weet u waar het overgaat als hij 't straks doet.

(Onthult koeienpak. Sanne komt op in koeienpak. Gehannes met het aantrekken van de kostuums. De uier (Een ballon in een pantybroek) zit achter)

Wacht, even de tekst halen.

Die ken ik niet uit mijn hoofd.

(Vader af. Sanne er achteraan. Vader weer terug, kijkt op het toneel, mist Sanne. Weer af. Sanne op, mist vader, weer af. Etc. Vader alleen op. Wil beginnen dan komt Sanne aangerend. Geklooi met het orgel. De poot waarop het orgel rust, staat op het orgelboek waardoor de muziek niet op gang komt. Vader zoekt berustend kontakt met het publiek. Tijdens de zang heeft vader hier en daar moeite met de moeilijke woorden Sanne speelt gewoon door waardoor enig verschil in de begeleiding en zang ontstaat)

De koe stond in de kudde
in de kudde stond de koe
zij stond haar kop te schudden
zij was de kudde moe
de koe die zocht naar klaarheid
in het waar waarom waartoe
de koe zocht naar de waarheid
de waarheid als een koe

ik kan alleen herkauwen
ik zeg alleen maar boe
ik wil mijzelf beschouwen
ik wil naar binnen toe
de boer in zijn vestje kwatten
dat is wat ik verlang
mij bij de horens vatten
wie weet dat ik hazen vang

zij zocht naar de klokkenluider
die wist waar de klepel hing
zij voelde aan haar uier
dat die boer weer aan haar tepels hing
bim bam bom wat waarom en hoe
bom bam boe
waar moet die koe naar toe?

allemaal!

Bim bam boe
wat waarom en hoe
waar moet
waar moet
moet die koe naartoe?

De koe werd astrologe
spiritueler met uur
begon langzaam uit te drogen
ging de melkweg op den duur
werd verstoten door de meesten
wat dacht ze wel dat beest
koeien geloven niet in geesten
hooguit de kuddegeest

...blijft een kuddedier....

Je moet de kudde niet vermoeien
met het hoe waarom en waar
maar met kalveren en koeien
en de stier één keer per jaar
je moet de kudde niet verbazen
dan ben je halfgaar
dan nemen ze je te grazen
in het abbatoir

Daar was de klokkenluier
die wist waar de klepel hing
zij voelde aan haar uier
dat er een haak door haar tepels ging

(Vader prikt uier lek)

Da's een spelt. Dat doet me zoon ook altijd. Da's leuk,[!]

(Is de kluts kwijt)

Lalalalalaaaalalalalala.....

(Onzeker. Roept)

Allemaal!

(Zaal plus vader)

lalalalalalalalalalalala.....

(Vader pakt tekst weer op) Blijft een kuddedier!

Voor koeien mensen volken
wordt sinds jaar en dag gedacht
ze worden uitgemolken
ze worden afgeslacht
ze worden telkens luier
meer en meer publiek
ik wordt geen klokkeluier
ik blijf een komiek

Me zoon dan, hè? Ik blijf zijn vader, natuurlijk.

(Voorlezend)

Er komt een man bij de dokter

Die zegt: Ik voel me niet goed

Dokter zegt: Hoe heet u?

Man: De Klok.

Dokter: Laat u broek maar zakken! *Oh*, ik zie het al,
ik zal u een tube trekzalf geven!

(Verder zingend)

Laat dan de klok maar luiden

want daar moet de klepel zijn

maar blijf met je poten van mijn uier

anders doen mijn tepels pijn.

Bim bam bom

wat zijn die koeien dom

Bam bom bim

wat zijn die mensen slim

(Roept tot zaal)

Allemaal!

Bim bam bom

wat.....

*(Vader stokt in de zin.....en zakt in elkaar. Sanne komt hem te
hulp)*

DERDE BEDRIJF

Tune

Voordoek open. (Dan tussen de coulissen Komiek tegen vader)

Gaah staan ouwe lul!

Sloof je niet zo uit, aandachttrekker!

Neem die jongen mee naar de kleedkamer!

*(Wil het toneel op gaan. Sanne probeert hem tegen te houden.
Tegen Sanne, ondertussen opkomend met nat haar, half aange-
kleed, op sloffen)*

Nou, donder op jij!

*(Duwt Sanne tussen de coulissen en stormt naar het voortoneel.
Bij mikrofoon middenvoor)*

Goh, dames en heren, wat ben ik blij dat u er nog bent!

U zult wel zeggen wat zie je eruit.

Dat klopt!

Ik heb geprobeerd mijn cavia te verzuipen!

Er komt een vrouw bij de dokter

die wil graag een vierde kindje.

Nou zegt de dokter als u er al drie heeft, lijkt me dat
geen probleem.

Ja maar, zegt die vrouw, ik heb in de krant gelezen dat elk
vierde kind een chinees is.

*(Komiek kijkt rusteloos rond. Is nog niet zeker van zijn zaak.
Zet bril af en maakt deze met de omgeslagen handdoek schoon)*

Ik heb net even met Zwolle gebeld bleek dat ik daar toch
moest optreden!

Als ik mijn bril afheb, maakt 't niet uit waar ik sta.

(Zet bril weer op)

Da's niet leuk bedoeld, maar mooi meegenomen.

Mijn vader is niet helemaal toerekeningsvatbaar meer.

Komt allemaal hierdoor. *(Maakt drinkgebaar. Toont zich verbaasd over publieke reactie)*

Weet u waarom chinezen spleetogen hebben?

Dat komt omdat bij hen de sleutelgaten overdwars zitten!

Ik moet zo even dat lied van de koe zingen.

Als die muzikanten komen.

Als ze komen.

Die staan met autopech ergens tussen Zwolle en Amsterdam

Wacht,

misschien kan ik nu even dat lied zingt waarbij ik mezelf begeleid.

(Van voortoneel naar toneel. Oog in oog met de muziekinstrumenten)

Alleen, waar speelde ik dat ook weer ^{op} ~~in~~?

Piano, saksofoon of drum?

Nou vooruit, god zegene de greep!

(Pakt de contrabas, draait 'm één keer soepel rond op de steunpin en dan tegen technicus)

Start de band maar!

(De tape hapert. Geen geluid. Komiek loopt naar voortoneel)

Er komt een vrouw bij de dokter.....

(De tape wordt gestart. Een piano-intro. De komiek keert op Chaplin-achtige wijze terug op zijn schreden)

Dus toch de piano!

(Neemt plaats achter de piano en playbackt het eerste koeplet van De Komiek. Neemt na de eerste strofe ontspannen een slok wijn. De band gaat door. Spuugt de slok wijn uit. Sanne komt op om orgel af te halen. De Komiek staat op en dondert Sanne van het toneel af. De band loopt door. Loopt naar voortoneel. Tot technikus)

Zet af die band!

Je ziet toch dat ik hier sta!

(Band stopt hortend en stotend)

Een klein eskimootje, stukje eski.....

(Publiek reageert uitbundig. Komiek reageert verbaasd)

Dit heeft nog nooit zo'n succes gehad.

Klein eskimootje heeft zijn eerste erektie.

Hij zegt: Mamma, mijn plassertje is bevroren.

(Geen publiek reactie. Komiek wat ontregelt)

Dus die moeder wrijft zijn eikelkje warm.

Zegt dat jongetje na enige tijd:

Ik lijk wel een walvis.

(Geen reactie. Komiek stupefait)

Dit is leuk bedoeld.....

Maar niet meegenomen.

(Rent weer naar de piano)

Chef geluid, op deze laatste avond dat u voor mij werkt nog eenmaal de band graag!

(Tune. Komiek slaat ten einde raad de klep van de piano dicht. Staat op en beweegt wankelend naar voren)

Eind 69.....

(Inspeciënt op met twee plastic tasjes, een filmprojector en een showcolbert op een knaapje)

Inspeciënt:

Hier zijn de spullen uit Zwolle.

Wat nu weer?

(Komiek haalt jasje van stokje en loopt de afgaande inspeciënt achterna)

Zeg, klerehanger, vergeet die knaap niet.

Eind 69.....

((Inspeciënt op met een paar paarze lakschoenen)

Wat nu nog?

De schoenen.

Die zijn iets later,

zijn zeker zelf komen lopen.

(Komiek doet zittend op het toneel zijn schoenen aan)

Eind 69, maar dat kan ook de positie geweest zijn
waarin wij ons bevonden.

Want als we één ding gevarieerd hebben in de jaren zeventig
dan is het wel de manieren om als man een vrouw binnen te
dringen

of omgekeerd,

hetgeen natuurlijk, ~~fi~~^sciologisch onmogelijk is

maar ik zeg met er maar even bij

voor ik weer door één of ander viswijf op mijn ^{nek} gesprongen wordt.

(Daverend applaus)

Dank u wel heren!

Eind 69 trouwden mijn vrouw en ik.

Ik ben één van de weinige mensen
die nog met zijn eigen vrouw getrouwd is.

En op onze trouwdag, die toevallig samen viel met de datum van huwelijks-
voltrekking, kreeg ik van m'n doofstomme broer een cavia.

En als iets de jaren 70 beïnvloed heeft, dan is het wel deze kleine
allesknager geweest.

Tot zover deze eerste inleiding op de jaren 70.

Eind 79 ging ik met mijn gezin naar de bioscoop.

En als er een ^{fase} genadeloos, dodelijk kenmerkend is voor de jaren 70,
is het wel: ging ik met mijn gezin...

Bestaande uit mijn vrouw die alsmaar jonger wordt,
mijn dochter,waarvan ik de leeftijd even kwijt ben,
en m'n zoontje is ook zoiets.

En de cavia, wat als de cavia niet mee mag dan willen de kinderen
niet mee.

We gingen naar de verfilming van de rockmusical Hair,
theater op film, kan het 70er.

En mijn zoontje zit zich met z'n anti-autoritaire opvoeding,
want zo we nog een poging hebben gedaan onze kinderen op te voeden
dan was het wel machteloos.

Dat jongetje zit zich van meet af aan te vervelen,
omdat ie al vrij snel doorheeft dat noch Herman Brood, noch John Travolta
enige rol van betekenis in deze rolprent zullen spelen.

Dus die begint met z'n caviaatje systematisch de tent af te breken.
En als dat beest zich eenmaal vastgebeten heeft op een stoelleuning,
dan is het net een opgevoerd Black en Deckertje.

Dus die is niet eerder tevreden voordat die hele tent upside down ligt,
en mijn zoontje maakt van de gelegenheid gauw gebruik door even met zijn
grafittiset het hele filmscherm vol te spuiten.

Toen zegt opeens dat recalcitrante balsturige rekeltje tegen mij:

Pap! Pap!

Hij noemt mij altijd **Pap; Pap!**

En ik voel ^{me}soms ook net een bord Brinta,

Hij zegt: **Pap**, is dat allemaal echt gebeurd?

Ik kom hem wel een rotschop geven.

Maar ik ben uit ervaring wijs geworden,
want als ik aan m'n zoon kom, dan kom ik aan de cavia!

Ik kon hem wel een rotschop geven.

Is dat allemaal echt gebeurd?

Vietnam, flowerpower, demonstraties, protestsongs, *teach-ins*,
~~teach-ins~~,
love-ins, *love-ins*

Wie heeft mij mijn idealen afgenomen?

Tot zo ver deze 2e inleiding op de jaren 70.

Die vooraf gegaan werden door de jaren 60,

die op hun beurt werden voorafgegaan door de jaren 50,

daaraan voorafgegaan de jaren 40, "

en zo zou ik nog wel uren..... Willempie,

want als we een ding gedaan hebben in de jaren 70, dan is het wel
oeverloos herhalen van bodemloze kreten.

Tot zover deze 3e summiere inleiding, op de jaren 70, die mij een
gruwel geweest zijn,

omdat mijn vader met zijn gezondheid worstelde.

Dat heeft zich zo ingezet tegen het einde van de oorlog,

maart 49,

voor de meeste mensen was de oorlog afgelopen mei 45,

maar bij ons thuis heeft ie nog tot november 49 doorgewoed.

Ik kan mij nog heel goed herinneren dat de voorkamer bezet gebied was,
terwijl in de achterkamer koningin Wilhelmina en Rutger Hauer al een
kopje thee zaten te drinken.

Pats, gaat die tochtdeur open. Komt Toots Tielemans met die trompet
binnen om dat theemaatje uit Turks Fruit voor Oranje te spelen.

Toen zegt Wilhelmina : Toots jij speelt toch mondharmonica?

Toen zegt ie: Ja Wilhelmina, maar die ligt in Zwolle,

en dat is nog bezet gebied. Dat kan ik me nog heel goed herinneren.

Mijn zuster lag intussen boven in een nest Canadezen.

Ja, als er iemand geprobeert heeft in de jaren 40 de geallieerde
verliezen aan te zuiveren,

is het m'n zuster wel geweest.

En die Danakezen,eh, die Canadezen,

is niet leuk bedoeld maar wel mooi meegenomen,

die hadden een gat in de vloer gezaagd,

en dan gooiden ze kauwgon en stukjes chocolade naar beneden om
de Duitsers te demoraliseren,

maar het enige die ze demoraliseerden was m'n vader,

die zat in de voorkamer in zijn stoel.

Zijn stoel!

daar hebben zelfs de moffen hem niet uitgekregen!

en half 48, 24, toen is de slag om het toilet ingezet,

die ging verloren want het was één drempel te ver

en mijn vader maar, verder ga ik dat niet uitleggen, want er komt een boek van,

dat boek komt in het najaar uit, titel: mijn dode vader leeft nog,

dat wordt begin 81 verfilmd,

ik speel m'n vader, m'n zoontje speelt mij

en de cavia heeft de regie.

Want als de cavia niet mee mag doen,

dan wil m'n zoontje niet meedoen.

Ik heb er keihard aan gewerkt.

Ik heb hier allemaal paperassen (*laat map met papieren vallen*)

Wacht eventjes, m'n hele jeugd door de war. Dat moet morgen naar het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie. Kan Prof. de Jong het weer op volgorde leggen.

(*Loopt naar man op eerste rij links*)

Hoe heet jij? Frits. Als jou dat nou weer even op volgorde legt, en dat je het dan even zo doorgeeft aan de mensen daar dat ze boven ook even allemaal een blik kunnen werpen.

En dat we dan uitkomen bij, (*loopt naar man op de eerste rij rechts*) eh hoe heet u? Hans! Frits dat het even uitkomt bij Hans, straks hè. Het geluid van de jaren 70 is voornamelijk bepaald door jengelende kinderen en het klapperende gebit van de cavia.

Ik heb ook nog een paar leuke bandopnames gemaakt, alleen de cassetterecorder is natuurlijk weer verdwenen.

(*Pakt cassetteband en rukt de tape eruit*) 'ns Even kijken wat hier op staat,

eh, nou dat is allemaal kindergehuil, dat kan er dus rustig uit.

(*breekt de tape af*) 'ns even kijken wat er verder op staat (*Maakt de cassette met enige moeite open*) Wat pakken ze die dingen goed in tegenwoordig hè.

Dat is om diefstal te voorkomen,

Ja, hier heb ik 't.

Hier heb ik het tapeje,

'ns Even kijken,

het is allemaal Rita Jacobs met Pim Reijs op de piano,

wacht even Hans,

als jij dat nou even beluistert en dan doorgeeft die kant op,
zodat het uiteindelijk weer bij Frits terechtkomt, daar hē.
Nou kan het zijn dat de paperassen en het tapeje ergens in het
midden bij één en dezelfde persoon uitkomen, als die dan even
Bingo wil roepen!

Dan hebben we nog een paar leuke sportwagentjes staan. (*Sanne
komt aangedaan, wild gesticulerend op*)

Ah even een nummertje stille pantomime ertussendoor, dames en heren,

Toe maar! ~~We~~ gaan even beroepen raden met elkaar. Toe maar.

Het lijkt wel een jongenspartijtje....

Eh 'ns even kijken, hoor. (*De Komiek doet een joor*)

Wisselwachter bij de Oriënt Express. (*Nog één*)

Eh ja, ja, de minister-president bereidt zich voor op z'n praatje
met de pers.

Ook niet goed,

(*Sanne stoot onduidelijke klanken uit*)

Wat zeg je ?

O, kijk, nou gaat ie die mop vertellen.

Let maar op, daar gaat ie die mop vertellen,

Dat kan wel een minuutje of 10 duren,

ik zal wel zeggen wanneer de clou komt.

Wat is er nou joh ?

Ik geef het ~~niet~~ op,

Ik weet het echt niet.

(*Sanne spuugt de komiek in het gezicht*)

Het is net Lassie hē.

Die wordt ook altijd zo ongeduldig als er onraad is. (*tot
Weer^vde zaal*)

Gefotografeerd heb ik ook dames en heren, in de jaren 70,

tijd om ze af te drukken heb ik nog niet gehad,

dus als er iemand met een donkere zaal in de kamer zit, laat ie even
Bingo roepen! (*Kijkt op negatief*)

Hier lig ik met die zangeres in bed,

hoe heet ze ook alweer.

ik kan er niet opkomen,

eh, dat was voor de taalstrijd in België,

heb ik zo'n paar weken in zo'n hotel in bed gelegen,

kom, hoe heet ze ook al weer,

zangeres zonder naam,

zeg maar even.

Dat is nooit uitgelekt omdat jodeman, jo..de.. de man van de zangeres
zonder naam, (gelach)

ja, als er een ding leuk gebleven is dan is het wel oubollig cabaret,
omdat ie dat niet wou ! hē? (kijkt op negatief)

^{hier,}
Liever, met prins lokeend op safari,

~~en~~ daar staat die riooljournalist met z'n kop voor,

Henk, hoe heet ie ook weer Ada,

Henk de Koe, precies!

En hier de begrafenis van de grote 3.

Die ene dan, hoe heet ie ook al weer?

God, ik ben de naam even kwijt,

maar, als we iemand begraven hebben in de jaren 70 dan is hij het wel
geweest.

Zijn diezelfde dag nog 10 bekende Nederlanders onder het grint getrapt,
kan ik me nog goed herinneren.

Niemand heeft ze gemist,

alleen de Story was 20 pagina's dunner, vijf weken later.

Kijk hier, hier, hoe heet ie ook alweer,

nou goed, geef maar even door,

eh hoe heet je ook al weer eh,

jouw naam ben ik even kwijt.

Gré, sorry hoor, dat je die ~~ook~~ even doorgeeft.

Gefilmd heb ik ook dames en heren, projector er even bij.

(pakt projector, mist snoer)

Het snoer, snoer heeft de afgelopen 10 jaar ook overal aangezeten,
behalve aan de projector.

Aan de wasmachine, de droogtrommel, de broodrooster, de tandenborstel,
de vibrator, de cavia, , , ,

Het heeft overal aangezeten, behalve waar het aan moest zitten!

Zullen we even kijken wat er op die film staat.

(Pakt film op spoel, trekt de spoel eruit en de film dwarrelt naar
beneden, beweegt het hoofd snel heen en weer in de hoop wij wat te zien.)

Eh, even kijken, ~~een~~ vietnam-demonstratie.

Kijk, hier lopen de demonstranten nog voor de politie uit.

Kijk, als je het nou achterstevoren draait, krijg je het actuele
beeld.

Kijk eens hier, hebben we gele trein, *(de film gaat door)*
gele trein, gele trein, gele trein, ...

Ja als we ergens op ons gemak naar hebben kunnen kijken,
in de jaren 70

dan is het wel een gele trein geweest. *(smijt de filmsla de zaal in)*

Nou hier ~~oh~~, geef maar even door naar achteren,

er zit optisch geluid op dus als je hem langs je oren laat glijden

dan kan je precies horen wat die Molukkers tegen elkaar zeiden,

op het moment dat ze doorzeefd werden.

Video heb ik ook gedaan,

Video.

Mijn intiemste momenten heb ik vastgelegd op video.

En dan vind ik video toch net weer een slag relaxter dan polaroid.

Heeft u het wel eens geprobeerd met een zelfontspanner ?

Nou ja, je doet het natuurlijk met je eigen vrouw.

Hoewel, als we het met iemand niet gedaan hebben, in de jaren 70,

dan is het wel met onze eigen vrouw geweest.

Je zet de camera met de zelfontspanner op het nachtkastje,

je stapt héél voorzichtig je nest in,

want als je het iets te wild doet dondert de camera van het nachtkastje af,

Je ligt in bed, alles wat er ontspant niet de zelfontspanner!

Dus jij weer heel voorzichtig je nest uit,

je staat in je blote kont op het zeil,

wat hoor je ?

pffffffffffffff, de zelfontspanner!

Of het is je vrouw die oosters gegeten heeft

(pakt mondharmonica)

Even tijd voor een protestsong!

(Sanne stormt op met een polaroid-foto. Komiek grist de foto uit handen van zijn broer en duwt Sanne weer van het toneel af. Pakt briefje uit zak. Begint de lezen)

...gele trein, gele trein, gele trein...

Geachte heer,
Misschien is dit iets voor na de pauze van uw nieuwe show,
u zegt gewoon: Mijn vader
en als u geen vader meer heeft, gekondol.....

(Komiek geshockeerd over zoveel slechte smaak, maar de show must go on. Worstelt wanhopig met de mondharmonicabeugel die om de nek gehangen moet zodanig dat de ingeklemde harmonica met getuiste lippen eenvoudig te bereiken en dus te bespelen valt)

Dat die Bob Dylan nog zoveel liedjes geschreven heeft.....

(De klem waartussen de harmonica moet zitten sluit iets te vroeg de harmonica valt op de grond)

Ik mag blij zijn dat ik geen neger ben anders hadden mijn lippen er tussen gezeten.

(Harmonicaintro)

Als ik een Molukker was
of honger had
dan zou ik het wel weten
maar ik heb een vaderland
en ik heb te eten

(Harmonicaspel)

Had ik een spraakgebrek
of energietekort
wist ik het wel
maar ik praat als Brugsma
leef op een aardgasbel

(Harmonicaspel)

Had ik niks te verliezen
en een ideaal

.....

(Tekst kwijt. Harmonicaspel. Duurt even)

Als ik mondharmonica speel schiet me niks te binnen.
Als ik invalide was
of conservatief
dan zou ik hier niet staan

(Harmonicaspel)

maar ik kan lopen als een kieviet
niemand krijgt mij hier vandaan.

(Harmonicaspel)

Laat mij maar gaan
niemand krijgt mij hier vandaan

(Harmonicaspel)

Laat mij maar gaan
niemand krijgt mij hier vandaan

(Mondharmonicaspel, ^{enijt} ~~dan~~ door de mondharmonica heen)

Laat mij maar gaan
niemand krijgt mij hier vandaan

(Naadloze overgang naar)

Ik ben niet helemaal goed,
Gek eigenlijk
niet omdat ik op zoek was naar het hogere
maar omdat anderen mij dit probeerden te beletten
Toch doe of zeg ik wel eens dingen
waarvan de mensen achteraf zeggen:
Hè, goh of tjee!
Soms zeg of doe ik wel eens dingen

dat de mensen vergeten te zeggen:

Hé, goh of tjee.

Dan ben ik zelf de eerste die zegt:

Ja, maar ik ben niet helemaal goed!

En dan zijn zij niet zo gek

of ze zeggen alsnog:

Hé, goh of tjee!

Soms ben ik zelfs zo gek, dat ik dat vergeet er bij te zeggen.

Bijvoorbeeld, ik heb aardappelen geschild bij derden, de schillen

heb ik in de pan gedaan en de aardappelen in het schillenmandje.

De derden weten niet dat ik ze niet alle 21 op een rijtje heb.

Dus die komen de keuken binnen, kijken in de pan: schillen!,

kijken in het schillenmandje: aardappelen! De derden beginnen:

(*onverstaanbaar gevloek*) godverd.... in de pan!! Dan schrik ik zo,

dat ik vergeet te zeggen: ja, maar ik ben niet helemaal goed.

Dus kan ik wel vergeten dat zij zeggen:

hé, gô, of tjêe!

Dan krijg ik een depressie.

Dan flikker ik de pan met schillen door de keuken,

en ik lazer het schillenmandje met aardappelen erachteraan.

En dan doet het er niet meer toe wat in de pan zat en wat in het
schillenmandje,

want op de grond ligt de klerezooi.

De derden: (*onverstaanbaar gevloek*) .. Ben je nou helemaal gek ge-
worden ?!?

En dan schiet het me opeens weer te binnen.

Geworden ?

Ik was het al de hele tijd.

Eigenlijk ben ik een vrouw.

Ik heb natuurlijk een piemel net als iedereen.

Maar die zit mij dan ook behoorlijk dwars.

Voorals strakke jurkjes in de mode zijn.

De mode kan ook niet weten dat ik ze niet alle 2 op een rijtje heb.

Ik ga vaak winkelen met mijn zusje,

zij weet dat ik gek ben en ik weet dat zij normaal is,

gelukkig maar, want uit ervaring weet ik dat winkelen met 2 gekken
geen doen is.

Wij gaan altijd winkelen in de Bonnetérie,
eigenlijk moet je Bonneterie zeggen,
maar ik ben niet helemaal goed,
dus het is al geweldig dat ik al Bonnetérie zeggen kan.
Je zal de gekken de kost moeten geven die het hele woord niet eens
uit hun bek kunnen krijgen,
En halverwege blijven steken, zoals Sinterklaas, (*zingt*) sinterklaas-
je bonne bonne bonne. Ik ging winkelen met mijn zusje in de Bonnetérie
en strakke jurkjes waren in de mode.
En ze zegt recht in m'n gezicht! (*imiteert met consumptie sprekende zuster*)
Ik ga lekker een strak jurkje passen.
Ik kreeg gelijk een depressie in de Bonnetérie.
Ik gooide het rek met strakke jurkjes door de winkel heen.
Ik donderde de bak met wijde truitjes er boven op,
lazerde aardappelen en schillenbeeckx erachteraan,
en het deed er niet meer toe wat in de bak, aan de ~~de~~ rek of in het
klooster had gezeten,
op de grond lag de klerezooi.
Chef erbij, verkoopsters erbij
en ik lekker niet zeggen dat ik gek was.
Want dan was de lol eraf.
M'n zuster stond intussen in haar bustehouder en haar directoire in
het pashokje en dacht: Stront aan de knikker, ^{dat} zal toch niet m'n zus-
ter zijn.
In plaats dat ze ^{dacht} denkt: ik sta hier in een pashokje in mijn bustehou-
der en mijn directoire! Dus die loopt zo dat pashokje uit,
wringt zich tussen het oploopje en zegt tegen de chef: Meneer, m'n
zuster hier is niet helemaal goed! Waarop ik die chef naar m'n zus-
ter zie kijken
zoals die badmeester in dat zwembad keek naar die vrouw die haar
hondje Zoiets kwijt was.
Hij zegt; u zegt ?
Ze zegt; m'n zuster is niet helemaal goed.
Hij zegt; neem je zuster in de maling,.
Ik zeg, hé, gô, ~~tje-tje~~ tje!
Nu heeft m'n zuster een depressie!

(Harmonicaspel)

Ik ben niet in de minderheid
Ik heb geen gebrek
roerloos ervaar ik de vooruitgang
zwijgend open ik mijn bek
smalend wijs ik op mijn voorhoofd
wie dit hoort is ...

VIERDE BEDRIJF

*(Sanne rijdt tijdens het einde van de protestsong de ontmantelde
huifkar op. Op de kar ligt in het koeienpak de dode vader. De komiek
kijkt om en ziet nu eindelijk de werkelijkheid waar hij niet meer
omheen kan. Toch vlucht hij mondharmonicaspelend tussen de coulissen
Sanne vangt hem halverwege op en duwt met inspanning van al zijn
krachten de tegenstribbelende komiek naar de kar. De komiek blijft
doorspelen op zijn mondharmonica, ook als hij min of meer voorover
op de kar hangt, snikkend op de borst van zijn overleden vader.
Snikkend door de mondharmonica.*

*De komiek loopt verwaasd weg. Sanne geeft hem 't briefje waarop
de tekst: Niet een blad maar een boom die valt. (Zie vader die de
losse briefjes voorleest) Hij trekt de komiek naar de mikrofoon
midden op het toneel)*

Niet een blad
maar een boom die valt
Vader....

*(De stem van de Komiek stokt. Hij stoot nog wat onsamenvangende
klanken uit. Probeert wanhopig te spreken. Na enige tijd: Tune.
Komiek leeft op, Pavlov-reaktie. Loopt met Sanne naar de mikrofoon
midden op het voor podium. Komiek gebaart techniek de tune te stop-
pen. Stilte. Met geknepen stem)*

Een overspannen komiek komt bij zijn psychiater
en zegt: Ik voel mij geestelijk niet helemaal in orde,
De psychiater zegt: Kleedt u zich geestelijk maar helemaal uit.
De komiek zegt: Dat helpt niks.
Hij heeft veel te dunne kleren aan.
Geestelijk.

*(Dit wordt gezegd tijdens het voorspel van een via de band ten ge-
hore gebracht lied, op dixieland-achtige muziek. Refererend aan
neger-processie. Tijdens dit lied helpt Sanne de Komiek met zijn
metamorfose tot Clown. De komiek doet zijn jasje overhemd en strikje af.*

Sanne werpt een pingpongballetje met het kapje eraf en een elastiekje eraan voor zijn voeten. De komiek raapt het op, bekijkt 't en zet het op zijn neus. Als het zit maakt hij het internationale varieté-gebaar. De komiek trekt zijn broek uit en één schoen. Sanne staat klaar met de clownsbroek. Komiek schiet door één pijp en wil door andere maar heeft de schoen nog aan, doet met de wipjes en de gebaartjes van een akrobaat de schoen uit, terwijl hij wanhopig de broek probeert hoog te houden.

Sanne komt met het jasje. Sierlijk schiet de Komiek de rechter mouw in. Internationaal varieté-gebaar.

De linkermouw zit echter pinnenste buiten. Komiek slaat wild naar de achter hem staande Sanne, die de mouw snel buitenstebinnen keert.

Dan volgt Sanne met schoenen en spiegelbril.

Aan de rechterschoen is een rat bevestigd. De komiek maakt een soort reverence langs het publiek. Op het uitlopende instrumentale gedeelte van de muziek is klokgelui ingedubd. De komiek staat dan bij het touw en suggereert dat hij de klokken luidt)

Ik heb mij in de loop der jaren
van vele angsten voor de ziel bevrijd
maar één ding kan ik niet beredeneren
begin en einde kortom de tijd

de tijd beperkt mijn doorzicht
de tijd beperkt mijn geest
ik kan niet terug kan niet vooruit
't Komt nog is al geweest

Ik probeer de tijd te doden
sneller dan geluid en licht
ik moet meegaan met de mode
ik red mijzelf niet, red mijn gezicht

ik ben een fase in de evolutie
ik kan niet veel meer dan een aap
ik heb geschreeuwd om revolutie
maar ik werd wakker uit mijn slaap

Ik kan niet veel meer dan een aap.

ik kan spreken zien en horen
toch voel ik mij stom blind en doof
zit tussen aap in en nog niet geboren
geloof dat ik denk dat ik dat geloof

ik zeg de tijd zal alle wonden helen
want alles is al eens gezegd
weerleg 't maar mij kan het niet schelen
want alles is al eens weerlegd

Ik kan iets beginnen niets voltooien
ben beperkt verstrikt in strijd
met wie ik ben moet ik het rooien
ik ben op zoek geef mij de tijd

(Na het klokgelui rent de Komiek, nu de Clown, het toneel op grijpt een Spaanse gitaar, rent terug naar het voor toneel. Sanne wil achter hem langs rennen en wordt door een naar achteren gestoken been ten val gebracht. Sanne staat op en de Komiek slaat zonder reden de gitaar over zijn hoofd)

Het valt niet altijd mee de leukste te zijn.¹
Ik ben een pingpongballetje.

(Sanne komt opgerend met een twee meter grote hamer en de komiek klimt in het touw. Sanne haalt uit om te slaan, maar de schuimrubber kop vliegt van de steel af, achterwaarts de zaal in. Sanne pakt het touw waarin de Komiek hangt en trekt hem naar de zijkant van het podium en sprint vervolgens over de hele breedte van het toneel met het touw in zijn hand, springt vlak voor hij tussen het publiek zou vallen ook in het touw en laat zich meteen boven het podium weer vallen. De Komiek zwaait door)

Ik ben een pingpongballetje.
Ik ben moe,
Ik zweef van batje naar batje,
Ik ben blij als ik in het netje zit.

(De Komiek springt uit het touw pakt een vergroot pingpongbat en laat een balletje erop stuiteren.

Sanne pakt het balletje uit de lucht.

De Komiek wenkt hem 't balletje terug te gooien.

Sanne werpt iets wits door de lucht. De komiek vangt het op zijn bat. Het is een ei, dat uiteenspat)

Het valt niet altijd mee de leukste te zijn.

Een ei hört dazu.

Ik ben een pingpongballetje.

Ik heb dorst, ik wil geserveerd worden.

Ik roep de ober.

Ober! Ober!

(Sanne slaat hem een fles aan scherven op zijn hoofd. En sleurt de Komiek vervolgens mee naar de kar waarop de vader ligt. De Komiek pakt een daarop klaarstaande steek en sjort Sanne weer mee het voortoneel op. Toont de steek aan het publiek, haalt er een nepdrol uit, knijpt erin. De drol piept)

Het valt niet altijd mee de leukste te zijn!

(Worstelend met Sanne)

Sanne, glaubst du das es dein Vaters schuld war, dass deine Mutti totgeblutet ist wenn du geboren warst ?

Sanne, geloof jij dat het vader zijn schuld was dat moeder is doodgebloed toen jij geboren bent ?

SANNE: Hij was onschuldig.....

(De komiek aarzelend, Sanne vasthoudend)

Ja, nu mag 't wel even stilvallen. Even tijd voor begrip.

Vader dood. Verdomme kerel dat is een hele slag voor je.

Leeft moeder nog ?

Gelukkig maar!

't Valt niet mee voor een vrouw alleen vandaag de dag!

Nou,sterkte kerel en gecondoleerd.

Even tijd voor begrip, een deken over het vuurtje want de show must go on.

Waarom zijn veel mensen dom ?

Omdat het veilig is met veel te zijn!

(Werpt de po weg)

Ik laat een steek vallen!

(Tijdens de volgende monoloog sleept de komiek gebruikmakend van het hele voortoneel ^{same} als een lededop met zich mee)

Dit is de tijd van verstikkend begrip en verstikkende begrippen.

De tijd waarin de woede van de mens is teruggebracht tot een schuin gedrukt kolommetje op pagina zeven van het ochtendblad.

De schrijver leunt berustend achterover.

Zo moeder ik heb 't 'm weer geleverd!

Maar verder staat de krant bol van de meest stompzinnige maatschappij bevestigende advertenties die je maar kunt bedenken.

Want dat is de kurk waarop het ochtendblad drijft en de show must go on!

Dit is de tijd van begrip voor de mannen die verwijfd zijn en de wijven die zich vermand hebben.

Vijftig zelfboerende kazen met een petitie op het Binnenhof en een hinnikende geit die hem in ontvangst neemt.

Lachend naar de camera's.

Want daar staan ze weer, de media, met hun voorgeprogrammeerde items.

De tijd van openheid en medezeggenschap.

Het ik-tijdperk zeggen de journalisten.

Het journalistentijdperk zeg ik.

Want zij zullen de wereld aan ons verklaren vanuit een filosofie die dunner is dan krantepapier.

Iedereen dekt iedereen in het wet-je-wel-filosofietje, opgebouwd in de tijd dat ze zelf voor de politie uitrenden.

Regelrecht het café in, waar het bij nader inzien wel zo behaagelijk blijkt te zijn.

en waar de woede kon worden verdoofd met een drankje.
En er werd gelachen,
er werd getrouwd,
er werden kindertjes verwekt,
een huisje gekocht
en het huisje moest eten,
het kindje moest eten
en vader was stervende en moeder bleef alleen achter.....
En daar stonden de vrouwen op.
Want ze waren niet anders,
ze waren gelijk
en ze hadden gelijk!
Geslagen door hun vaders, hun mannen en hun zonen.
En op het idee geen zonen te verwekken,
of om ze bij geboorte te wurgen komen ze niet.
Want de show must go on.
En ieder individu dat zich verheft, wordt naar beneden gedrukt
want is uit op persoonlijk gewin.
De homoseksuelen schermen met hun grote voormannen.
Allemaal individuen,
Maar ze komen zelf niet veel verder dan uit te roepen dat
Gijsen zelf een flikker is.
Dit is de tijd van de maatschappelijk relevantie.

(Laat Sanne los en isoleert hem)

Want dat ieder individu iets bijzonders is, kan zijn, is uitgesloten.
Dus moeten de bizonderen zich aanpassen.
Willen de bizonderen zich aanpassen.
Zullen de bizonderen zich aanpassen.
Emancipatie!

(De komiek grijpt Sanne achterlangs onderdoor in het kruis)

Bejaarden hebben recht op oud zijn.

Vrouwen op werk.

Flikkers op een schone aars.

Invaliden op een torenloze drempelflat.

Kleuters op Sesamstraat.

Waar ze van de eerste tot de laatste minuut met reken sommetjes
aan hun kop gezeken worden.

Want in het sprookje geloofd niemand meer, de mythe is taboe.

En er is geen taboe,

~~dan~~ het taboe van het ik.

I'm O.K.

You're O.K.

Zwakke afspiegeling van: heb je naaste lief als jezelf.

(Laat Sanne's kruis los en sleurt hem weer mee)

Wat heb ik met die kolere maatschappij te maken?

Dat kun je niet zeggen.

Wat moet je dan doen ?

Demonstreren ?

De gebedsmolen van de demonstratie.

Om, God weet wie te beïnvloeden.

Toch niet de politicus die jou en zichzelf verloochent
waar je bijstaat.

Ja maar, meneer de voorzitter.

De brug stond open

mijn gulp stond open,

de klok liep achter,

mijn zuster moest jongen,

ik kan niet de enige binnen de fractie blijven die
principieel is,

mijn achterban is te slap,

mijn vader ligt in coma

En de vakbondsleiders slaan dezelfde taal uit als de werkgevers.

Verzopen in getallen en arbeidsplaatsen.

Dat er over vijf jaar minder werk is dan over twee weet iedereen.

I'm O.K.,you're O.K.

Maar niet streven naar een andere samenleving maar naar een marginale verbetering.

Want ook zij hebben een auto voor de deur
en een deur voor de auto.

En de waarheid kan nooit groter zijn dan het verstand
waar ie doorheen moet.

Waarom zijn veel mensen dom ?

Omdat het veilig is met veel te zijn.

I'm O.K.

You're O.K.

Zwakke afspiegeling van heb je naaste lief als jezelf.

Het witte fietsenplan van de ANWB.

Zwakke afspiegeling van totaal anarchisme;

Een museum voor Van Gogh.....

Wij zijn niet meer van streek als iemand uit een ver land bij ons
de stront uit de goot schept.

Wij zijn niet geshockeerd als een kind hier ver vandaan van de
honger krepeert.

Wij zijn niet meer verbaasd als iemand vlak bij ons ^{uur}acht~~et~~ per
dag een schroef aan een moer draait,
zonder dat 'm dat een schroef interesseert.

Wij worden pas boos als iemand van vergelijkbaar inkomen en intelli-
gentie op de televisie gaat zitten janken.

In verwarring gebracht door de eerste de beste oosterse religiejunk.

Want er wordt in mijn huiskamer niet gejanke.

~~Geen~~ emotie ^{leer}goedkoop sentiment.

Geen onzekerheden.

*(Sanne en de Komiek zijn midden voor op het toneel aangeland en door
de knieën gezakt)*

En je zekerheden zullen nooit groter zijn dan tijdens de oorlog.....

Dus:

Wees maar gerust mijn kind, het wordt vanzelf weer oorlog.

(Sanne koesterend)

Einmal wird es wieder Krieg sein.

The war is coming soon,

Nous expectons la guerre,

(Neuriet Lili Marleen)

(Trekt Sanne weer mee naar de zijkant. Maar nu niet meer agressief.

Maar min of meer dansend)

De satirici zijn monddood gemaakt.

"Kan niet, lijkt niet"

"Vies, flauw"

De kunstenaars zijn ingepakt door de journalisten,

De journalisten zijn ingepakt door de politici,

De politici zijn ingepakt door de werkgevers en de werknemers,

En de werkgevers en de werknemers ^{neem}~~nemen~~ zijn ingepakt door de economie.

En de economie is God

En God is taboe.

(De Komiek en Sanne zijn vooraan midden uitgekomen en de Komiek rukt zich los van Sanne)

Alles is al eens gezegd, zei de cynicus

Maar er is nog nooit geluisterd, sprak de optimist.

Want zijn vader was dood.

Mijn vader is dood.

Jouw vader is dood.

Onze vaders.....

(De Komiek staat onder aan het touw. Hij klimt naar boven, ondertussen zeggend:)

Onze vaders

die in de hemelen zijn

Jullie naam worde geheiligd

jullie koninkrijk kome

jullie wil geschiede

En leid ons niet in verzoeking.

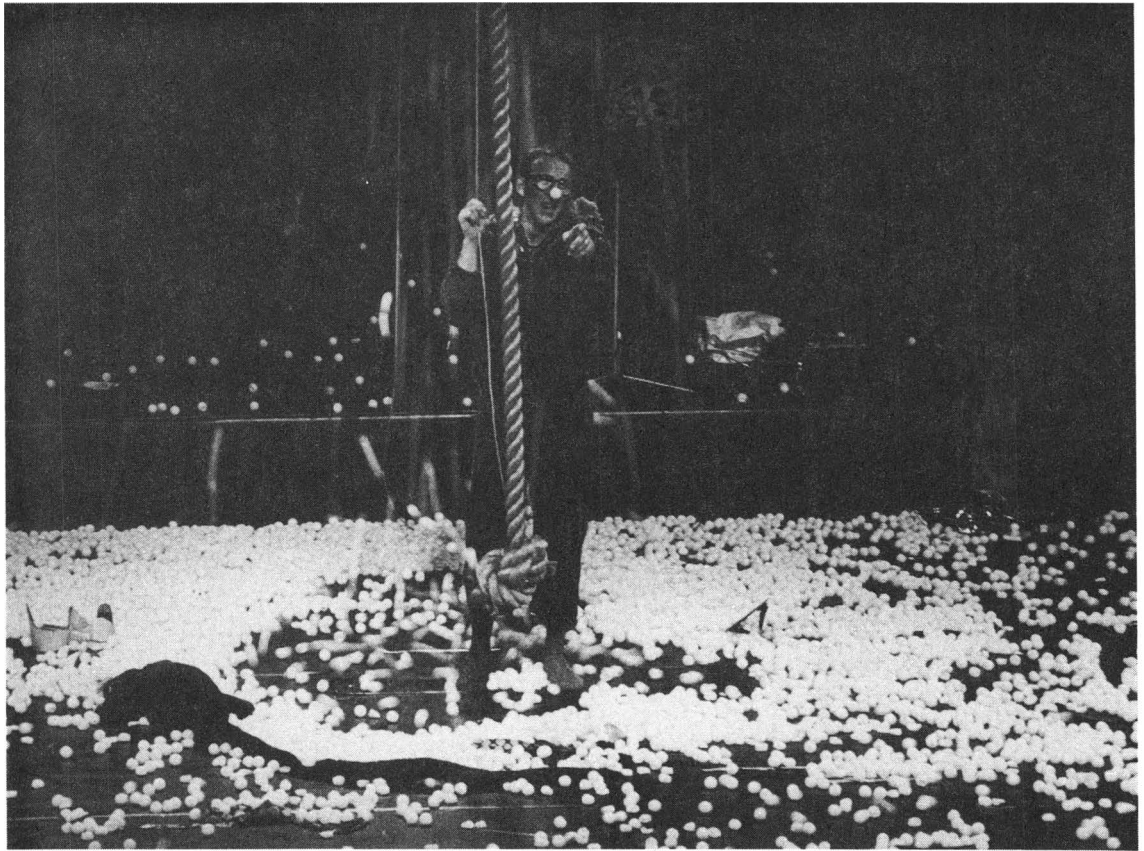
gelijk in de hemel
alzo ook op aarde
geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren
En leid~~e~~ ons niet in verzoeking
maar verlos ons van den boze
want uwer ^{het koninkrijc} is de kracht en de heerlijkheid
in der eeuwigheid.....

(De Komiek daalt weer af)

Ik ben een pingpongballetje.
Ik lig temidden van tien miljard pingpongballetjes.

(Trekt aan een touwtje waardoor er een stortvloed van duizender~~bal~~pingpongballetjes op hem neerdaalt)

Ik lig in een zaal van het Chinees Keizerlijk Paleis.
De keizer heeft allewijze mannen uit China bijeengroepen
En zegt: De oplossing van het levensvraagstuk zit in één van
deze tien miljard pinpongballetjes.
En wat doen de wijzen ?
Zij gaan zoeken.
En herzoeken.
Search en research.
De eerste dag elf balletjes
De tweede dag dertien balletjes.
De derde dag vijftien balletjes
Wat oh, ze zijn zo efficient.
Na tien dagen ruim tweehonderd balletjes later, komt er per ongeluk
iemand de zaal binnen gelopen die niet helemaal goed is, gek eigenlijk
Hij raapt een balletje op, gooit 't op, vangt 't op.
Laat 't vallen.
En het stuitert.
En alle wijzen kijken en zeggen:
Héééé, goohhhh, tjeeeeeee!!!!!!

De oplossing van het levensvraagstuk zit in één van deze 10 miljard pingpong ballen

Hé, goh, tjee!

Hee, Choh Tjeeh

Dat is chinees!

Chinees voor:

Het woord is vlees geworden zei de vegetariër en hield zijn mond.

(De Komiek laat zich achterover van 't touw vallen. Black out.

*Als het licht weer aangaat komt Sanne op. Helpt de Komiek opstaan,
laat hem buigen en voert hem af)*

(Doek)

(Epiloog)

*(Temidden van de pingpongballen op het voortoneel. Met het draai-
orgel. Sanne draait)*

Een toegift, opgedragen aan mijn vader(s)

Eens was er een tijd dat de lucht die ik snoof
fris was me vrijheid kon geven
de lucht was de hemel en God mijn geloof
en ik zong van mens durf te leven
de hemel was blauw, wat was ik nog groen
bedrijvig, nijver, gedreven
ik kon het niet laten te veel te doen
en ik zong er van mens durf te leven

De naïeve tijd van niets aan de hand
toen leerde ik schrijven en lezen
met Marx kwamen de jaren en het verstand
door hem heb ik God afgewezen
Opium van het volk was het woord
ik kon in iets anders geloven
de strijd voor de klasse god stikte de moord
en met hem de filosofen.

We kregen het goed nog beter en best
door macht en door geldzucht gedreven
hebben we lucht en water verpest
en we zongen van mens durf te leven
gedreven door doodsangst deed iedereen mee
om wat erin zat er ook uit te halen
uitgehold opgefokt degenerere
en verlamd door de angst om te falen

Dit was mijn lied en dan nu de moraal
laat niet doodsangst je leven bederven
je wil is maar klein en het gaat als het gaat
ik wil zingen van mens durf te sterfven
want je leeft maar één keer, je gaat duizend keer dood
wat zullen je kinderen erven
idealisme de zilveren vloot
ik wil zingen van mens durf te sterven

Ik wil zingen van mens durf te sterven.

De rolverdeling tijdens de voorstelling was:

De Komiek	- Freek de Jonge
Sanne	- Orlow Seunke
De Vader	- Freek de Jonge

Stimulatie	: Orlow Seunke
Muziek	: Wannes v.d. Velde Leo Cuypers Clous van Mechelen Freek de Jonge Joop Visser
Arrangementen	: Tom Meijer & Clous van Mechelen
Licht, decor & attributen:	Bernd Wouthuysen
Fotografie	: Willem Diepraam Barend Toet Marc Mildner
Perlee-orgel	: Museum van Speeldoos tot Pierement
Kostuums	: Hella de Jonge
Geluid	: Frank van der Steen
L.P.	: Ariola 301345
Grafische vormgeving	: Charlotte Fischer
Productie-assistentie	: Marianne de Molenaar
Productie	: Bart de Groot Big Boy Productions

Speellijst De Komiek

Februari 1980

wo 13 A.C.C. de Vu, Amstelveen, teksttry-out, 21.00 uur
vr 15 Stadsschouwburg (Kleine Zaal), Arnhem, try-out, 20.30 uur
za 16 Stadsschouwburg (Kleine Zaal), Arnhem, try-out, 20.30 uur
di 26 de Lantaren, Rotterdam, try-out, 20.30 uur
wo 27 de Meervaart, Amsterdam, try-out, 20.15 uur
do 28 Stadsschouwburg (Blauwe Zaal), Utrecht, try-out, 20.30 uur
vr 29 Stadsschouwburg (Blauwe Zaal), Utrecht, try-out, 20.30 uur

maart 1980

za 1
zo 2
ma 3
di 4
wo 5 de Doelen (grote zaal), Rotterdam, 20.15 uur
do 6 Stadsschouwburg, Sittard, 20.15 uur
vr 7 Stadsschouwburg (Globe Zaal), Eindhoven, 20.30 uur
za 8 Casino, 's-Hertogenbosch, 20.00 uur
zo 9
ma 10
di 11
wo 12 Stadsschouwburg (Blauwe Zaal), Utrecht, 20.30 uur
do 13 De Oosterpoort, Groningen, 20.15 uur
vr 14 C.C. de Kolk, Assen, 20.00 uur
za 15 C.C. de Harmonie, Leeuwarden, 20.00 uur
zo 16
ma 17
di 18 de Hanzehof, Zutphen, 20.00 uur
wo 19 C.C. de Hagen, Almelo, 20.15 uur
do 20 C.C. de Agnietenhof, Tiel, 20.00 uur
vr 21 Circustheater, Scheveningen, 20.15 uur
za 22 Circustheater, Scheveningen, 20.15 uur
zo 23
ma 24
di 25 Stadsschouwburg (Blauwe Zaal), Utrecht, 20.30 uur
wo 26 de Meerpaal, Dronten, 20.15 uur
do 27 de Speeldoos, Zaandam, 20.15 uur
vr 28 de Prins van Oranje, Goes, 20.00 uur
za 29
zo 30
ma 31

april 1980

Theater Carré, Amsterdam, 20.15 uur: dinsdag 1 t/m woensdag 30 april
1980, behalve op zondag en maan-
dagen (wèl op maandag 7 april,
niet op dinsdag 8 april)

'De knappe tekstconstructies blinken weer uit door schijnbare eenvoud. Het is vooral de meervoudige betekenis van woorden, die in De Jonge's bedenksels zoveel verrassends origineels laat zien. De meervoudige betekenis hanteert hij artistiek integer, zonder met voor de hand liggende woordspelingen banaal te worden. Soms zijn het nauwelijks merkbare zinnen, zomaar tussendoor, die tot nadenken prikkelen. Zoals bijvoorbeeld: " Het woord is vlees geworden, sprak de vegetariër en hield zijn mond".'

Haarlems Dagblad

'Maar ook de chaotische, wervelende onzinverhalen, vol onderbrekingen en waanzinnige invallen, die telkens nēt niet geheel in de knoop raken, zijn als Freeks handelsmerk onweerstaanbaar.'

Het Parool

'In een weeklagen over de wereld van agressie, rancune, totale vervalsing van alles, alle ideologisch gebrul inbegrepen, en de mensen die dit alles maar dienen te ondergaan en dat ook gewillig doen, de verloedering door de welvaart, het persoonlijke en het groepsegoïsme, de onvrede-als-sier, en dit alles gebracht als een getuigende wanhoop van een tijd die nauwelijks iets anders meer kent.'

Vrij Nederland

'De Komiek is een fantastische voorstelling, haast klassiek van dramatische opbouw, en vol geniale waanzin. Het is een voorstelling, zo intelligent, boosaardig humoristisch en toch gevoelig, dat de hele vaderlandse showbizz, het cabaret en driekwart van het toneel dat hier gemaakt wordt wel kan inpakken.'

NRC/Handelsblad